

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
zł. 1.50
z odbieraniem w administracji

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VI.

Kraków, środa 26 lutego 1936 r

Nr. 57

Z całego świata

STRASZNE SKUTKI WYBUCHU

NOWY JORK, (PAT). Z Jacksonville noszą: na statku-cysternie „Albert Hill”, o wyporności 7115 ton w kilu nastąpiła eksplozja, co spowodowało pożar. Po kilku godzinach ogień zdołano ugasić, lecz 4 marynarzy zginęło. Wypadek wydarzył się w odległości 200 km. od brzegów południowej Karoliny.

RADJOTELEFON PRZEZ SYBERJĘ

IRKUCK, (PAT). Została otworzona nowa linia lotnicza Irkuck — Kajak. Linja ta łączy najbardziej oddległe rejony Syberji wschodniej z centrum. Jednocześnie otwarta została komunikacja radiotelegraficzna pomiędzy Irkuckiem a Moskwą. Wkrótce ma być otwarta komunikacja radiotelegraficzna pomiędzy Moskwą a Chabarowskiem, co umożliwi komunikowanie radiotelegraficzne z Chabarowskiem.

ROZEWJE, (PAT). Nawalnica śniegu

na otwartym Bałtyku, o której donosiliśmy, przeszła. Natomiast mroz znacznie spotęgował się, powodując całkowite zamrożenie kanału wejściowego do portów Helu. W różnych częściach morza polskiego pojawiły się potężnych rozmiarów kry lodowe, które płyną ze wschodniej części Bałtyku, oderwane zapewne od brzegów mierzi fryzkiej.

KOLONJA, (PAT). Na terenie archidiecezji kolonjskiej odezwiano

ambona list pasterski arcybiskupa Schulte. Kardynał po ogólnikowym stwierdzeniu ciężkiego położenia katolików nadreńskich, wezwał wierzących do energicznej walki o szkołę wyznaniową.

ŚMIERĆ 2 PIŁKARZY

Na zespole pod Libourne (Francja) samochód wiozący drużynę piłki nożnej wpadł na drzewo. Dwaj piłkarze ponieśli śmierć, dwaj inni są ciężko ranni, wszyscy pozostali odnieśli lekkie obrażenia.

Między wojną a pokojem na Wschodzie

Ambasador Ota u komisarza Stomniakowa

MOSKWA, (PAT). Agencja Tass donosi: ambasador japoński Ota odwiedził wicekomisarza spraw zagranicznych Stomniakowa, któremu oświadczył, iż rząd japoński nie uważa za możliwe przyjęcie propozycji rządu sowieckiego do puszczania przedstawicieli neutralnych do mieszanej komisji, która ma zająć się zbadaniem incydentów granicznych z dn. 30 stycznia r. b. Ambasador Ota prosił Stomniakowa, ażeby rząd sowiecki nie nalegał na przyjęcie tej propozycji.

Stomniakow oświadczył, iż rząd sowiecki uważa, że w interesie wyświeślenia prawdy jest pożądanym w komisji udział osób bezstronnych i niezainteresowanych. Jeżeli jednak rząd japoński nie uważa za możliwe przychylić się do tej propozycji, to rząd sowiecki, mimo że żałuje tego szczerze, gotów jest w interesie pokoju przychylić się do życzeń rządu japońskiego, i zgodzić się na rozpatrzenie incydentów granicznych przez komisję, złożoną wyłącznie z przedstawicieli ZSRR, Japonji i Mandżukuo. W komisji tej z jednej strony ZSRR a z drugiej Japonja i Mandżukuo winny być reprezentowane przez jednakową liczbę osób.

W związku z powyższem Stomniakow oświadczył, że

zajścia na granicy mongolsko-mandżurskiej stają się coraz częstsze i stanowią jeszcze jedno ognisko zapalne, niebezpieczne dla pokoju na Dalekim Wschodzie. Zajścia te napełniają poważnym niepokojem rząd sowiecki.

Nawiązując do propozycji, uczynionej swego czasu przez rząd repu-

bliki mongolskiej, podczas rokowań na stacji Mandżurja, Stomniakow oświadczył, że rząd sowiecki, który od r. 1921 utrzymuje stale przyjacielskie stosunki z ludową republiką mongolską, uważałby za pożądanym utworzenie mieszanej komisji granicznej dla zapobieżenia i uregulowania wszystkich zajęć granicznych pomiędzy republiką mongolską a Mandżukuo. Ambasador Ota obiecał te propozycje rządu sowieckiego za-

komunikować rządowi w Tokio.

MOSKWA, (PAT). Z Ulan-Bator donoszą, że według otrzymanych tam wiadomości, do rejonu jeziora Buirnor zostały wysłane nowe oddziały wojsk japońskich i że Japonczycy przygotowują się do nowego ataku na terytorjum republiki mongolskiej.

Prawica japońska zwycięża w wyborach

Premjer Okada ma zapewnioną większość w izbie

TOKIO, (PAT). Agencja Domei: Ostateczne wyniki wyborów do parlamentu przedstawiają się następująco: partja rządowa Minseito — 205 mandatów — zyskała 80 mandatów, partja opozycyjna Seiun Kai — 174 mandaty, straciła 76 mandatów, partja Szowakai — 20 mandatów, partja socjalistyczna — 18 mandatów, partja Kokumindomei — 15 mandatów, niezależni — 25 man-

datów i różne 9 mandatów.

Partja rządowa Minseito ma zapewnione poparcie ze strony secesji Szowakai, Seinkai i Kokumindomei, wobec czego gabinet Okada pozostanie u władzy, co pozwoli na pewien czas ustabilizować sytuację polityczną. Prasa zaniepokojona jest stanowiskiem partji Minseito względem obecnego rządu, mimo, że przywódca jej

postanowili nie domagać się nowych tek.

Skład nowego parlamentu, według zawodów, przedstawia się następująco: 96 prawników, 70 handlowców, 61 bez określonego zawodu, 38 literatów, 28 urzędników, 23 kupców, 18 dziennikarzy i nauczycieli, 7 lekarzy, 2 buchalterów, 1 górnik, 1 duchowny, 1 robotnik fabryczny i 26 przedstawicieli różnych zawodów.

Na ziemiach czerwonej Hiszpanji

zaczęła się emigracja polityczna i powrót wygnańców

MADRYT, (PAT). W Manzanares w Kastylji władze miejskie wydały rozporządzenie, zabraniające pogrzebów katolickich.

BIARRITZ, (PAT). Od czasu wyborów w Hiszpanji przybyło tu około 100 rodzin hiszpańskich, wśród których znajdują się hr. de Maura, b. minister Aumos, pani Chapaprieta, oraz Juan March, b. deputowany z wysp balearskich, bankier i finansista międzynarodowy.

rem wyrażał się o nim z wielkim uznaniem.

MADRYT, (PAT). Naskutek interwencji przywódcy socjalistów Largo Caballero, komuniści odwołali wyznaczone na wczoraj w Madrycie i na prowincji demonstracje.

MADRYT, (PAT). Minister finansów oświadczył przedstawicielom prasy, że Hiszpanja wznowiła spłatę należności wobec Anglii.

MADRYT, (PAT). Prace rolne wskutek powodzi zostały przerwane. W Valdepanas powódź wyrządziła znaczne szkody. Komunikacja pomiędzy Madrytem a Kordową jest przerwana.

W Seville szpital św. Łazarza został przez powódź odcięty od świata.

TRIUMFALNY POWRÓT „NIEBOSZCZYKA”

MADRYT, (PAT). Przybył dziś do Madrytu przywódca socjalistów Gonzales Pena, skazany na śmierć za udział w rozruchach 1934 r. Tłumy go witały Penę na dworcu. Na ramionach zaniesiono go do gmachu ratusza.

Sensacyjna mowa sen. Boraha

przeciwko udziałom Ameryki w sankcjach

WASZYNGTON, (PAT). Senator Borah (republikanin-niezależny) wygłosił wczoraj o-

kazji rocznicy narodzin Waszyngtona pierwsze przemówienie od czasu, gdy zapowiedział

swoją kandydaturę na prezydenta Stanów Zjednoczonych. Sen Borah wystąpił ostro przeciw stanowisku W. Brytanji w zatargu włosko - abisyńskim.

W sprawie Mandżurji — mówił sen. Borah — która nie obchodzi bezpośrednio Anglii, Londyn nie czynił żadnych wysiłków, celem zastosowania paktu Ligi Narodów, lub celem sklonienia Stanów Zjedn. do wycofania się z neutralności. Dziś, gdy sprawa abisyńska zagroża żywotnym interesom W. Brytanji, Anglja prowadzi propagandę w Stanach Zjedn., przysyła prelegentów, dostojników kościoła, korespondentów specjalnych, którzy usiłują przekonać naród amerykański, iż Anglja kieruje się wyłącznie z zamiłowaniem pokoju i humanitaryzmem.

Sen. Borah zakończył wezwaniem do ścisłego przestrzegania neutralności i unikania Genewy.

Anglja wznawia sprawę sankcyj

PARYŻ, (PAT). Prasa francuska zgodnie przyznaje, że przyśpieszenie terminu obrad komitetu 18-u, który zamiast 9 marca, zbiera się w Genewie 2 marca, należy przypisać wyłącznie inicjatywie rządu brytyjskiego.

wolucję poglądów kierowniczych kół W. Brytanji w kierunku rozszerzenia sankcyj:

1) nieoczekiwane w Londynie zwycięstwo wojskowe Włochów i 2) opublikowanie przez prasę włoską tajnych dokumentów Foreign Office. W konkluzji dziennik przypuszcza, że jakkolwiek nie można stwierdzić na pewno, iż minister Eden wystąpi w Genewie z propozycją rozszerzenia sankcyj przeciw Włochom, to jednak można się spodziewać, iż Downing Street przedsięwzięnie na pewno coś w tym kierunku.

Rząd brytyjski, pisze „Echo de Paris”, stara się dostosować do atmosfery mas wyborczych. Dwa wypadki — zdaniem dziennika — przyspieszyły e-

Niemcy — Hiszpanja 2:1 (1:1)

MADRYT. Międzynarodowy mecz piłkarski między Niemcami i Hiszpanją, rozegrany w Madrycie, zakończył się niespodziewanym zwycięstwem drużyny Niemiec w sto-

sunku 2:1 (1:1). Obie bramki dla Niemców zdobył Fath, zaś dla Hiszpanów Reguero. W bramce Hiszpanów grał Zamorra. Widzów zebrało się 70 tysięcy.

Bukareszt — Warszawa 2:0

BUKARESZT. W Bukareszcie rozegrany został międzynarodowy mecz hokejowy między reprezentacjami Bukaresztu i Warszawy. Mecz zakończył się zwycięstwem drużyny rumuńskiej w stosunku 2:0 (0:0, 0:0, 2:0).

Wpobliżu Cincinnati (St. Zjedn.) zderzyły się dwa pociągi pasażerskie. Jedna osoba została zabita a około 50 odniosło rany.

ZDERZENIE POCIĄGÓW

Wpobliżu Cincinnati (St. Zjedn.) zderzyły się dwa pociągi pasażerskie. Jedna osoba została zabita a około 50 odniosło rany.

Tragiczny wypadek w Tatrach

ZAKOPANE, (PAT). W dniu wczorajszym w godzinach południowych na przechodzących doliną Roztoki wpobliżu wodospadu Siklawy trzech turystów zsunęła się ze zbocza górskiego lawina, która zasypała inż. Lowacha, obywatela niemieckiego z Gliwic. Zasypanemu pośpieszyli natychmiast z pomocą towarzysze, którzy uunęli zwały śniegu i wydobyli ofiarę wypadku w stanie

nieprzytomnym. Niestety, mimo szybkiej akcji ratunkowej i zastosowania środków pierwszej pomocy, nie zdołano s. p. inż. Lowacha przywrócić do życia.

BIAŁA ŚMIERĆ STUDENTÓW

MOSKWA, (PAT). W czasie przechodzenia 10 lutego przełęczy Kluchorskiej na Kaukazie przez 26-u studentów, 6 z nich zginęło podczas zamieci śnieżnej. Obecnie odnaleziono dwa trupy zaginionych.

Zorganizowany gwałt przeciw państwu

pochozący z lewicy, czy prawicy będzie tępiący przez Rząd

Minister Raczkiewicz o wewnętrznych wrogach Polski

Wczoraj na plenarnym posiedzeniu Sejmu omawiano budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Sejm okazał wielkie zainteresowanie do pierwszego budżetu, natomiast drugim zajęło się zaledwie kilku mówców. Trudno byłoby wytłumaczyć dlaczego właśnie tak się stało. Widocznie posłowie stoją na stanowisku, że zagadnienia polityki za graniczej zostały wyczerpująco oświetlone na posiedzeniu sejmowej komisji dla spraw zagranicznych, a w międzyczasie nie godnego uwagi posłów nie zaszło.

Pos. Stroński wygłosił na wstępie posiedzenia jedynie krótkie przemówienie, odsyłając posłów do swojego drukowanego referatu. Mówca podnosi tylko, że stan bezpieczeństwa pogorszył się, wynika to między innymi również z przeciążenia policji. Podnosi jednakże z naciskiem, że policja częstokroć z poświęceniem własnego życia, spełnia swoje zadania.

MIN. RACZKIEWICZ O KOMUNIZMIE I STR. NARODOWYM

Następnie zabrał głos minister Spraw Wewnętrznych Władysław Raczkiewicz. Mówca zajął się dwoma zagadnieniami, które wybijają się na czoło spraw: komunizmem i Str. Narodowym. Minister podnosi, że „jesteśmy pokoleniem, któremu w udziale przypadło nie tylko stworzyć Państwo, ale które musi być tego państwa utrwalic. Wskazówki polityczne na przyszłość mamy jasne: jest obowiązkiem każdego ochronić ustrój Państwa przed każdym atakiem. Taki jest też najpierwszy obowiązek ministra Spraw Wewnętrznych, który z ramienia Rządu czuwa nad ładem i bezpieczeństwem państwa“.

NIKŁE WPŁYWY KOMUNISTÓW WŚRÓD PROLETARIATU POLSKIEGO

Minister wywodzi, że zagadnienie komunizmu jest znane u nas od zarania niepodległości. Ugrupowanie to jest nielegalne i otrzymuje wtedy czynie dla swojej działalności od 3 Międzynarodówki. Pragnie ono narzucić naszemu narodowi dyktaturę proletariatu i rewolucję społeczną.

Wpływy komunistyczne w ośrodkach robotniczych są zupełnie nikłe. Minister oświadcza, że powoływanie

się Leńskiego na ostatnim międzynarodowym kongresie komunistycznym, jakoby jedna piąta część zorganizowanych robotników była pod wpływem komunistycznym, należy do zwyczajnych przechwałek.

W środowiskach robotniczych żyje tradycja walk o niepodległość i to jest najlepszą tamą przeciw wpływom komunistycznym. Ostoja komunizmu są ośrodki proletariatu nie polskiego, lecz wpływowi komunistycznych jest uzależniona od sytuacji gospodarczej w kraju.

Zagadnienie komunizmu będzie w miarę polepszenia się sytuacji gospodarczej i spadku bezrobocia, trafiło na zużyciu.

Następnie min. Raczkiewicz kreśli dzieje zmiany taktyki Kominternu, który od bezlitosnej walki, wypowiedzianej socjalnej demokracji, przeszedł do współpracy z nią.

JEDNOLITY FRONT — NOWA TAKTYKA KOMINTERNU

Taktyka jednolitego frontu na terenie Polski obejmować miałaby ugrupowania komunistyczne i ludowe. To podopiecznym rządowi się wszystkich partii komunistycznych linii, wyznaczonej przez Komintern, świadczy dobitnie o uzależnieniu poszczególnych organizacji od centrali moskiewskiej.

Wspólny front o szerokim zasięgu, partja komunistyczna forsuje obecnie uporczywie tak wśród starszego, jak i młodszego pokolenia. Pozostawiając niezależność organizacji partyjnej, likwiduje przy budowie legalnej, a przede wszystkim t. zw. lewicę związkową na terenie ruchu zawodowego — polecając swym członkom masowo zasilać wszystkie organizacje zawodowe i społeczne, pozostające pod różnymi wpływami politycznymi.

Wyniki nowej działalności komunistycznej partji nie są dla niej, jak dotychczas, zbyt zachęcające — nie ulega jednak wątpliwości, że będą z całym wysiłkiem prowadzone dalej.

WZMOŻENIE CZUJNOŚCI

„Muszę zaapelować do Panów i po przez Panów do całego społeczeństwa, rozumiejącego niebezpieczeństwo dla rozwoju naszej kultury na drodze, rozkładowych wpływów myśli komunistycznej — mówi dalej min. Raczkiewicz — o specjalną czujność. Organizacje społeczne na rażone są na przenikanie do nich czynnych członków partji komunistycznej, kierowanych tam po to, by życie tych organizacji zakłócić i wypaczyć. Niebezpieczeństwo takie nie wątpliwie istnieje. Nie zamierzam i nie potrzebuję przekonywać, jak dalece cele i założenia ideowe partji

komunistycznej stoją w sprzeczności z naszą Konstytucją i z interesem Narodu i Państwa.

Dla tych powodów partja komunistyczna i nadal pozostanie w Polsce organizacją nielegalną, zwalczaną przez Rząd z całą potrzebną energią.

Nie mogę nie poruszyć jeszcze jednego tematu, z przeciwnego jakdyby biegunu. Mam na myśli szkodliwą działalność, ostatnio rozwijaną przez Stronictwo Narodowe“.

STR. NARODOWE NA RÓWNI POCHYLEJ

Minister dalej oświadcza, że Str. Narodowe znajduje się na krawędzi całkowitego zejścia z płaszczyzny organizacji ideowej na manowce grupy dywersyjnej. Tutaj minister polemizuje z poglądami swoistego nacjonalizmu Str. Narodowego, cytując różne instrukcje partyjne.

Mówca stwierdza, że nacjonalisci z pod znaku Str. Narodowego nie mają żadnej zasługi, ani w tworzeniu armji polskiej, ani w wyszkoleniu kadr przyszłych obrońców ojczyzny.

Stosunek stronictwa tego do Twórcy Armji Polskiej jest wszystkim znany.

W tych warunkach nie należy się dziwić, że na terenie organizacji b. wojskowych partja ta przegrała.

Dalej minister Raczkiewicz wskazuje, że również na innych ważnych odcinkach Str. Narodowe nic nie potrafi zdziałać, a nawet nie pracuje. Mówca cytuje tutaj ruch spółdzielczy, organizacje opieki nad kresami, Światowy Związek Polaków, organizacje młodzieży wiejskiej i robotniczej, ruch kulturalny i t. p. Wszędzie, gdzie należy i można twórczo pracować, tam brak Stronictwa Narodowego.

PODZEGAJĄ DO ROZRUCHÓW

„Natomiast stwierdzić musimy, — mówi min. Raczkiewicz — że ilość zakłóceń porządku publicznego dokonywanych przez członków Stronictwa Narodowego, ilość wypadków masowego rozruchu, którego fizycznymi bądź moralnymi sprawcami są członkowie tego stronictwa, lub jego nielegalnych przybawców — wzrasta z dnia na dzień i doprowadza coraz częściej do ofiar.“

Bowiem nad czym pracuje stronictwo?

Żadnej pozytywnej poważnej, społecznej pracy Stronictwo Narodowe nie prowadzi. Stronictwo to natomiast anarchizuje w sposób świadomy życie, poprzez kolidującą z kodeksem karnym akcją podburzania ludności polskiej przeciw mniejszościom narodowym, a w szczególności przeciw mniejszości żydowskiej, co w rezultacie przyniosło już liczne ofiary ze strony obalanej ludności i broniących ją i porządku organów służby bezpieczeństwa. Co raz częściej stają się wypadki zorganizowanego gwałtu, dokonywane go przez członków Str. Narodowego.

Wypadkom tym kierownictwo stronictwa nie tylko się nie przeciwstawia, ale sprawami opiekuje się i ochrania ich.

PRZEZ ZATARGI WALKI Z RZĄDEM

Stronictwo Narodowe usiłuje wytwarzać najwięcej zatargów między przedstawicielami władzy, a ludnością. Rzeczywistym celem jego jest walka z każdym rządem, który nie jest rządem tego stronictwa.

Świadczą o tym metody, stosowane przez organizacje będące pod wpływem, lub mające związek z tem ugrupowaniem. Mam na myśli istną powódź ulotek i druków konspiracyjnych, które w sposób najbardziej oszczerczy, pełen zniewagi i insynuacji, usiłują, wyzyskując latwo wierność ludzką, urabiać opinie ludności o

osobach, w których rękę spotyka ster Rzplitej.

ZAPOWIEDŹ ZDECYDOWANEJ WALKI

Rząd z całą stanowczością przeciwstawi się tej karygodnej akcji.

— Wysoka Izbo! — kończy swe przemówienie minister — Zdrowy nacjonalizm, oparty na poczuciu dumy narodowej, wiary w postępnictwo narodu, na rzetelnej pracy społecznej, jest źródłem twórczym i siły narodowe pomnaża. Nacjonalizm Stronictwa Narodowego jest niezdrowy. Pamiętajcie bowiem musimy: Naród polski stworzył, ma i mieć będzie Państwo Polskie. Kto w imię rzekomych interesów narodu szkodzi Państwu, spotkać się musi z bezwzględnością prawa państwowego i władzy. Polski instynkt samozachowawczy, oparty niestety na dziejowym doświadczeniu, nakazuje nam w tym punkcie całą bezwzględność. Bowiem: „Każde pokolenie obowiązane jest wysiłkiem

własnym wzmocnić siłę i powagę Państwa.

Za spełnienie tego obowiązku odpowiada przed potomnością swoim honorem i swoim imieniem“.

Model paryski wiosennego kapelusza o kształcie, przypominającym czapki marynarskie.

pierwsza papka dziecka

FOSFATYNA FALIERA

Wysoka gra niemiecka o kolonie

LONDYN, (PAT). „Daily Herald“ występuje z twierdzeniem, że groźby niemieckie co do strefy zdemilitaryzowanej w Nadronji na wypadek ratyfikacji paktu francusko - sowieckiego mają na celu jedynie względy taktyczne, a mia nowicie jako płaszczyzna prze

targu w sprawie kolonii. Dzien nik twierdzi, że kanclerz Hitler w rzeczywistości gotów będzie zrezygnować ze zmiany obecnego stanu rzeczy w Nadronji, o ile Francja i Belgja zdołają nakłonić W. Brytanję do bardziej ustępliwego stanowiska w sprawie niemieckiego żądania zwrotu kolonii.

Walki polityczne w Hiszpanji

SEWILLA, (PAT). W miasteczku Puebla del Rio pewien fa szysta dal kilka strażów re wolwerowych do grupy swych przeciwników politycznych. Dwie osoby zostały zabite. Za

bójce aresztowano. W miasteczku San Juan do szło do bójk w czasie dyskusji politycznej. Jeden z uczestników bójk zabity został uderzeniem sztyletu.

Przez śnieżyce zamarło życie w Danji

KOPENHAGA (PAT) — Trudności komunikacyjne, wywołane w Danji przez burzę śniegowe, trwają. Na 28 państwowych i prywatnych linjach kolejowych ruch jest w

zupełności wstrzymany, na pozostałych odbywa się tylko do rywczo. Komunikacja na szosach jest prawie zupełnie uniemożliwiona przez zwały śniegu, w których ugrzęzły setki wozów.

Trupy „ochotników śmierci“

RZYM, (PAT). Agencja Stefani donosi z Makalle, że po bitwie pod Amba Audam znaleziono u poległych żołnierzy abisyńskich karty tożsamości z ddciskami palców, wskazujące

nato, że żołnierze ci należeli do pułku „ochotników śmierci“. Warunkiem przyjęcia do tego pułku jest złożenie przysięgi zabicia jak największej liczby Włochów.

Zabójstwo szefa policji

SAINT JEAN, (Portorico). (PAT). Szef tutejszej policji b. pułkownik armji amerykańskiej Francis Riggs zabity został wystrzałami z rewolweru

przez dwóch nacjonalistów w chwili, gdy samochodem powracał do domu. Morderców aresztowano. Śledztwo ustaliło, że chodzi tu o akt zemsty politycznej.

Zgon znanego aktora polskiego

Wczoraj w nocy po dłuższej chorobie serca zmarł w Warszawie powszechnie lubiany i

utalentowany aktor warszawski, ostatnio członek zespołu TKKT ś. p. Kazimierz Justjan-

Wielki strajk robotników w Słowacji

BRATISŁAWA (PAT) — Na Spiszu wybuchł strajk robotników leśnych i drzewnych, domagających się podwyższenia płac i zawarcia nowej umowy zbiorowej. Strajkuje około 1.500 robotników.

Jak słyhać, strajk przybiera coraz większe rozmiary.

Po ukończeniu strajku w środkowej Słowacji, w którym wzięło udział około 7.000 robotników, jest to już w roku bieżącym drugi strajk robotników leśnych w Słowacji.

Socjaliści belgijscy przeciw zbrojeniom

BRUKSELA (PAT) — Po dwudniowych naradach, kongres belgijskiej partji socjalistycznej wypowiedział się przeciw rządowemu projektowi przedłużenia czasokresu służby wojskowej i zwiększe-

nia zbrojeń. Kongres postanowił, aby frakcja socjalistyczna przedłożyła w Izbie wniosek o powołaniu specjalnej komisji do rozważenia i rozstrzygnięcia całokształtu zagadnienia obrony państwa.

Bandyci porwali syna bankiera

SZANGHAJ (PAT) — Duże wrażenie wywołała tu pochodząca z kół japońskich wiadomość o uprowadzeniu przez nieznaną sprawców syna Tu - Jueh - Szenga, wybitnego

finansisty. Bandyci zażądali od bankiera okupu za syna w wysokości 2 milionów dolarów. Cała policja szanghajska poszukuje bandytów, jak dotąd, bez wyniku.

PODARUNKI GROSZOWERA

Pan Groszower słynie ze swego skąpstwa. Jeszcze nikomu nigdy w życiu nie dał, nic nie podarował.

Ale dziś pan Groszower jest w radosnym i podniosłym nastroju. Wygrał 10 tysięcy na loterii, radość rozpięra mu pierś i chciałby dziś cały świat uszczęśliwić, ale bardzo tanim kosztem.

— Los mnie obdarował — myśli pan Groszower — więc ja muszę z tej okazji obdarować kilka osób.

Najpierw kogoś z biura. Ale kogo? W biurze pana Groszowera pracuje stary buchalter, maszynista i chłopak na posyłki.

Buchalter pracuje już u niego 17 lat... Tak! Nie ulega kwestji, że trzeba obdarować buchaltera.

Pan Groszower z uroczystą miną podchodzi do buchaltera.

— Panie Śliwka! — mówi. — Pan u mnie pracuje już 17 lat. Pan jest bardzo dobrym pracownikiem i ponieważ dziś wygrałem na loterii, postanowiłem pana wynagrodzić.

Twarz buchaltera wyraża zdumienie i radość... Z zapartym oddechem słucha, jak go szef chce wynagrodzić.

A pan Groszower uroczystym tonem oznajmia:

— Drogi panie Śliwka! Od jutra może pan nad swoim biurkiem zamiast 15-wiecznej żarówki, wkręcić 25-wieczną. Żeby panu nie było tak ciemno przy pracy...

Zadowolony z dobrego uczynku, pan Groszower idzie do domu.

W domu też trzeba kogoś obdarować. Tutaj niema trudności z wyborem. Domowy personel pana Groszowera składa się tylko ze służącej Weronicy.

Weronica jest dobrą pracownicą. Już trzy lata trzyma się na miejscu.

Pan Groszower wzywa ją do siebie...

— Weronica! — oświadcza. — Po trzech latach uczciwej służby, Weronico się należy ode mnie jakaś niespodzianka.

— No chyba — uśmiecha się Weronica.

— A więc mam już dla Weronicy niespodziankę. Ja myślę, że Weronico się ucieszy...

— Co takiego, proszę pana?

— Kuchenne schody u nas są kręte, prawda? I niewygodne. Odtąd od dziś Weronico może sobie chodzić frontowymi schodami...

Obdarowawszy w ten sposób personel biurowy i domowy, pan Groszower postanawia obdarować jeszcze swego synka, Hipka. Wzywa więc go do siebie.

— Hipuś! — mówi. — Tatusz chce ci coś dać dziś w prezencie. Gadaj prędzej, co chcesz.

Hipek jest zaskoczony i zdumiony. Jeszcze nigdy nic od ojca nie dostał.

— Co chcesz? — mruży zmieszany. — Sam nie wiem, co mam chcieć. Ja się muszę namyśleć...

— Dobrze... — zgadza się pan Groszower. Daję ci godzinę do namysłu.

Po godzinie Hipek zgłasza się do ojca.

— Tatusiu! Już wiem, co chcę, ja chcę rower.

— Jaki rower? — marszczy gniewnie czoło pan Groszower.

— Przecież tatusz chciał mi coś dać!

— Chciałem i dałem ci.

Jeszcze jeden okaz krzywej wieży kościelnej w Zagłębiu Ruhry.

Czyjego trupa znaleziono w skrzyni?

Nieprawdopodobne odkrycie w piwnicy kawiarni

Stałym bywalcem pewnej kawiarni w Rouen (Francja) był Gaston Poulain, który podawał się za elektrotechnika. Potrafił on wzbudzić tak wielkie zaufanie właścicielki kawiarni, że pożyczala mu pieniądze, które zwracał w umówionym terminie.

Pewnego dnia Poulain poprosił właścicielkę, by mu pozwoliła przechować w swej piwnicy jakąś skrzynkę. Właścicielka zgodziła się i Poulain przywiózł tam dużą i ciężką skrzynię. Od tej chwili Poulain nie pokazywał się w kawiarni, więc i o skrzynce zapomniano.

STRASZNE ODKRYCIE

Pewnego dnia służący, scho-

dząc do piwnicy, zauważył, że ze skrzynki wymknął się szczur. Przypomniał sobie wówczas o skrzynce, obudziła się w nim ciekawość i chciał się przekonać o jej zawartości; wetknął więc tam rękę i natrafił na coś nieprzyjemnie miękkiego. Oderwał jedną deskę i zajrzał do wnętrza. Odrazu wybiegł z przeraźliwym krzykiem z piwnicy. Okazało się, że w skrzynce znajdują się rozkładające się zwłoki.

GDZIE BYŁ POULAIN?

Zawiadomiona policja odrazu przystąpiła do odszukania Poulaina, który był już dość znany agentom, ponieważ nie jednokrotnie wpadał w drobne zatargi ze sprawiedliwo-

ścią. Poza tem wiadano, w jakiej kawiarni przesiaduje Poulain. Posłano więc tam kilku policjantów, którzy kazali mu udać się w ich towarzystwie do komisariatu. Poulain odrazu zrozumiał, w jakiej sprawie policja go poszukuje. Nie okazał jednak żadnego zdziwienia i ruszył za policjantami.

Po drodze, gdy przechodzili obok domu, w którym mieszkał wraz z żoną, poprosił policjantów, by się zatrzymali na chwilę. Tłumaczył, że ma na sobie nieswoją czapkę, więc wskoczył do siebie na chwilę po czapkę i odrazu wrócił. Policjanci zgodzili się nato i zatrzymali się. Poulain nie wszedł nawet do mieszkania. Gwizdnął tylko przeciągle. W oknie ukazała się żona, którą poprosił, by mu zniosła czapkę. Poulain zbliżył się do żony i zamienił czapkę.

JEGO CHYTRY MANEWR

I nagle rzucił się w bok, w krętą uliczkę, zostawiając na ulicy oszołomioną żonę i policjantów. Zanim policjanci zdążyli się połapać w sytuacji, Poulain znikł. Poprzez ulicę Rouen przebiegał się przeciągły gwizd i mowy. Ze wszystkich stron nadszedła policja i wszczęto poszukiwania za zbiegłym, lecz wszelki ślad po nim znikł.

Poszukiwania trwają w dalszym ciągu, a przytem władze starają się ustalić, czyje zwłoki znajdowały się w skrzynce. Lecz narazie nie zdołano jeszcze rozwikłać tej niesamowitej tajemnicy, o której żona Poulaina nic nie wie.

Kobiety i dzieci na wierzchołkach drzew

czekają na wyratowanie z powodzi

LIZBONA (PAT) — Cała Portugalia nawiedziła klęska powodzi, która nastąpiła na skutek długotrwałych deszczów. Jest wiele ofiar w ludziach.

Pod Lizboną rzeka Tag przy-

biera gwałtownie, niosąc szczątki domów, wozów i mebli. W najbogatszych okolicach rolniczych ludność schroniła się na wzgórzach.

Wiele kobiet i dzieci wycze-

kuje ratunku na wierzchołkach drzew. Akcję ratunkową prowadzą łodzie rządowe, kursujące po ulicach zatopionych miejscowości. Utonęły setki głów bydła. Urodzaj uległ zniszczeniu.

Rewolta kobiet przeciw jaskini gry

Straszna zemsta żony za przegraną meża

Poszukiwacze złota i farmertów gluszy kalifornijskiej są tak przyzwyczajeni do borykania się z losami i posiadają tak rozwiniętą żyłkę do przygód, że gdy przybywają do wielkich miast, zmiejsca udają się do domów gry, aby tam spróbować szczęścia przy kartach. Wielu z nich przybywa do spelunek z wypehanymi portfelami, a wstaje od stolików bez grosza przy duszy. Niektórzy nie mają już odwagi rozpocząć od nowa, by znów wyruszyć na dalekie Południe. To też często kula rewolwerowa kładzie kres ich dalszemu życiu.

Również i w Los Angeles istnieje mnóstwo domów gry, a najpopularniejszym jest „Sofon”, który przed kilku dniami zamknęła policja z dość szczególnych powodów. Przed tygodniem przybył do Los Angeles John Micheston wraz z żoną i dziećmi. Przez 16 lat pracował w różnych miejscowościach rozległej Kalifornii, znalazł złoto i djamenty i dorobił się dość znacznego mienia. Po tej długiej i uciążliwej walce o byt John chciał wrócić do ojczyzny. Pragnął, by dzieci kształciły się w szkole, a żona, która mu była dzielną towarzyszką i znosiła wszystkie trudy bez szemrania, odpoczęła na starość.

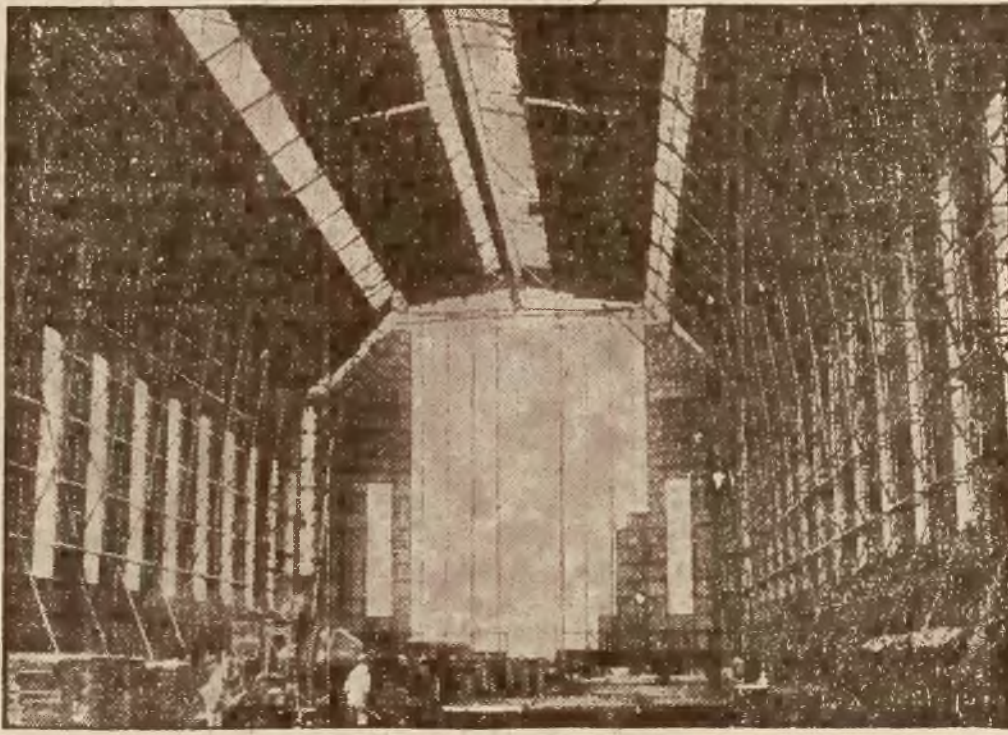
Nazajutrz po przybyciu John poznał pewnego włóczęgę, który zaczął chwalać słynny dom gry „Sofon”. John wiele już słyszał o tej spelunce a że zawsze uwielbiał hazard i ryzyko, zapragnął udać się tam i spróbować szczęścia. Zmiejsca wybrał się do „Sofonu” i zasiadł do gry. Szczęście się doń uśmiechało i po kilku godzinach piętrzył się przed nim

Hipuś jest zdumiony.

— Mnie?! Co tatusz mi dał?

— Jaktó co? Ty już nie nie pamiętasz?! Przecież dałem ci godzinę do namysłu! I jak ty możesz mówić, że ci nic nie dałem.

Napoleon Sadek

Wnętrze największego w świecie portu lotniczego w Frankfurcie, który wiosną bieżącego roku oddany zostanie do użytku.

li przypadkiem obudziła się żona. Widząc nóż w rękach męża, odrazu zrozumiała, co się święci. Wskoczyła z łóżka, podskoczyła do małżonka i wyrwała mu nóż. Między małżonkami rozgorzała zacięta bójka. Strach dodawał siły kobiecie. Miała w tej chwili moc Herkulesa, to też w końcu zdołała unieszkodliwić Johna. Rzuciła go na podłogę i związała. Dowiedziawszy się od męża, że przegrał pieniądze w „Sofonie”, dzielna kobieta wzięła rewolwer i udała się do spelunki. Przybywszy tam wyciągnęła rewolwer i zagroziła mężczyznom, że będzie strzelać, gdy nie zwrócą jej przegranych przez męża pieniędzy. Mężczyźni przyjęli ją kpinaми i rzucili się na nią. Odważna kobieta nie przestraszyła się tego niespodziewanego ataku. Wprowadziła w czyn swą groźbę i zaczęła strzelać. Wkrótce kilku mężczyzn leżało na podłodze, brocząc krwią, pozostali zaś unieszkodliwili dzielną kobietę i oddali w ręce policji.

Aresztowanie jej wywołało wielkie wzburzenie w mieście, a szczególnie kobiety były wzruszone tym postępkami. Tego samego dnia, w godzinach wieczorowych, przed komisariatem policji zebrały się tłumy kobiet, żądając wypuszczenia na wolność pani Micheston. Również i wszystkie organizacje kobiece ujęły się za aresztowaną. Lecz to wszystko niewiele pomogło, policja nie chciała jej wypuścić na wolność. Kobiety przybierały coraz groźniejszą postawę i groziły rewoltą. Władze zamknęły więc spelunkę i to nieco uspokoiło wzburzone kobiety.

Natomiast pani Micheston w dalszym ciągu siedzi w więzieniu i czeka na rozprawę sądową. Najwybitniejsi adwokaci amerykańscy podjęli się bezpłatnie jej obrony.

Pełna tabela 35 Loterii Państwowej

I klasa — 4-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcia

Zł. 100.00 na n-r: 183796
 Zł. 10.000 na n-r: 26466
 Zł. 5.000 na n-ry: 67920 80702
 46264 172004
 Zł. 2.000 na n-r: 43715
 Zł. 1.000 na n-ry: 6959 18963
 42492 77311 166224 168667 169283
 182819 183197
 Zł. 500 na n-ry: 3606 24965 27358
 16131 72186 93294 148780 161967
 162697
 Zł. 400 na n-ry: 30156 73439 75265
 94041 126612 127810 136874 142245
 161750 178557
 Zł. 200 na n-rv: 1493 4641 42284
 46038 68796 81407 111278 143765
 355867 177803 189473
 Zł. 150 na n-ry: 2774 3075 12307
 18778 19726 24039 25733 37225
 38602 38715 38888 47239 47281
 47869 48258 48281 51284 59783
 59942 61848 66740 70063 81691
 86744 90525 92848 96166 100090
 102416 103941 105091 115537 117058
 123827 124900 144535 152177 155514
 159232 165970 168391 168592 170187
 174582 189761

po 100 złotych

589 823 85 2070 578 3033 637 4292
 720 5129 516 751 6271 592 745 7552 98
 862 985 8492 9317 778 977
 10248 477 851 11074 12634 99 791 13050
 285 620 78 945 14100 279 593 857 15070
 77 200 695 945 16047 205 643 996 17308
 53 760 916 71 18096 254 19253 615 847
 20101 399 403 831 21027 90 364 812
 950 83 22134 690 23383 658 24036 337
 421 685 758 909 25044 279 878 27756 939
 28521 75 927 94 29374 664
 30202 94 629 951 31072 94 482 533 373
 843 32269 545 764 33036 34163 217 90
 98 382 517 64 710 35063 170 407 665
 87916 57
 38113 537 74 39208 318 33 762 40135
 893 992 41088 192 206 432 689 42188 294
 724 82 968 43519 975 44014 725 989
 45140 255 471 46000 38 85 135 47710
 357 74 48109 49113 33
 52416 988 53053 187 226 360 98 435
 819 91 620 54367 782 871 55404 765
 87238 41 58221 587 94 859 59669
 60712 808 61467 535 63431 65330 58
 90 728 66129 87 402 686 828 957 67081
 448 590 68314 58 418 914 97 69205
 70360 71181 92 265 678 766 983 97
 72363 99 73102 366 94 406 673 767
 838 74473 919 75513 946
 76125 456 817 921 77730 996 78116
 79386 690
 80171 369 605 81379 825 82050 144
 442 596 658 813 83750 925 84589 85062
 517 603 86279 449 569 848 87587 644
 38002 4 119 85 385 508 680 89029 127
 709 911 45
 90128 717 91139 232 92438 535 848
 936 93204 70 679 807 94788 95061 330
 660 80 847 96352 738 967 97401 511 885
 957 98174 293 99062 91 453
 101264 704 102103 103127 242 104448
 105281 344 61 106369 86 571 912 107251
 539 108446 666 737 853 109325 71 771
 110104 38 289 410 79 735 984 111164
 849 946 113184 205 6 500
 114082 816 115362 537 656 87 742 914
 116245 640 117204 118135 811 120090
 233 780 121289 303 122079 822 123674
 124044 841 125376 90 126247 616 717 57
 127951 128649 919 129073 931 55 130062
 136 551 651 858 131236 838 132096 668
 736 40 133753 79 978 134630 135586
 611 136083 818 138003 209 139042 166
 951 140756 808 141029 170 982 142152
 267 783 958 143004 247 862 144176 535
 722 877 145712 864 146038 102 321 557
 818 91 147120 209 351 402 632 746
 148210 32 44 335 149496 682 943 150031
 414 151107 645
 152181 304 7 644 705 964 153930 155307
 156393 691 951 157087 637 158067 226
 599
 161063 291 323 57 617 987 162432 596
 163072 83 301 675 164137 53 378 420 94
 784 165457 612 19 166077 251 511 943
 167898 168058 125 313 71 85 436 682 975
 169180
 171360 585 172087 927 173068 195 322
 942 174055 124 469 606 849 175402 915
 176149 547 177140 51 369 178054 179170
 700 944
 180160 494 603 181294 182611 183303
 6 90 692 904 184142 316 185039 859 982
 186301 786 933 187594 188010 416 673
 869 189602 711
 190260 405 191082 95 424 95 622 818
 192049 243 693 855 980 193160 253 67
 798 194417 712 823

po 50 złotych

36 427 49 1082 235 384 479 92 2059
 127 65 396 402 668 798 881 976 3539 617
 4068 103 207 469 668 86 743 5001 22
 441 45 85 570 780 995 6061 273 651 753
 7233 472 91 590 613 72 73 756 813 35
 901 8217 447 500 43 710 849 9024 221
 35 365 813 82
 10029 57 135 312 449 79 897 971 11134
 236 556 635 803 12049 70 535 690 880
 13197 277 450 746 57 14043 46 346 462
 902 60 755 15061 127 89 98 564 680 858

16034 380 470 663 759 17171 46 80 64
 638 755 821 18119 599 674 87 717 19682
 996
 20252 83 312 523 69 914 80 21019 327
 652 844 22704 502 681 838 23021 210
 333 642 798 24167 425 36 699 814 25013
 177 383 539 55 608 896 917 26153 316
 77 401 27174 337 466 642 85 28036 477
 86 91 826 909 29358
 30206 493 655 981 31068 827 34 67
 900 21 26 45 32179 82 691 844 33311 69
 34197 251 352 416 35102 216 32 80 577
 87 36251 88 455 911 37061 240 668 749
 38263 415 39269 345 447 67 960
 40347 520 47 713 60 41286 634 877
 42387 463 640 43052 99 233 84 400 613
 715 45021 49 143 334 445 722 46043 527
 414 690 813 24 975 47175 305 431 722
 48528 625 53 49111 489 847 992
 50119 97 388 428 352 621 700 994
 51050 222 460 52010 601 900 31 53072
 218 31 364 404 24 807 54062 112 236 67
 463 713 72 53075 884 56265 446 53 57456
 61 523 56378 558 626 804 59135 48 216
 68 470
 60085 101 773 80 903 61013 75 118
 71 480 525 680 826 62468 95 63675 878
 991 64176 359 702 69 815 65141 99 349
 486 594 66007 192 499 518 52 787 91
 67182 214 345 544 66 855 78 68603 97
 758 901 69333 44 421 584 874 97
 70299 493 702 71019 116 218 87 502
 677 741 80 96 72007 131 443 525 73537
 557 74225 756 98 75280 395 463 64 72
 512
 76406 603 41 78 93 776 835 77300 494
 579 78308 477 606 700 34 65 79376 516
 693
 80094 210 560 617 830 81413 805 91
 82118 932 83164 454 583 610 708 835
 84223 63 723 828 85121 95 365 445 654
 88 98 790 86535 748 87053 88141 277 97
 441 89527 846
 90022 485 708 25 937 91064 125 522
 777 902 92313 453 757 846 931 93179
 234 618 97 917 94003 113 63 207 401 712
 819 933 95266 842 96042 569 675 832 39
 97591 812 98038 164 285 310 421 546 802
 99042 179 558 59 751
 100118 94 307 497 661 959 101201 60
 90 520 675 707 816 102338 596 961
 103006 385 465 504 59 83 844 104017 58
 87 160 630 812 20 961 105197 443 610
 816 106079 658 819 107194 277 356 956
 108036 167 255 300 31 692 766 856
 109302 831 904
 110188 377 407 636 792 111048 669
 785 112392 469 606 11 894 113015 95
 337 63 543 785
 114019 227 733 39 887 115126 216 35
 306 575 634 56 703 805 28 74 914 116059
 208 562 702 25 804 117032 379 468 549
 69 95 751 118046 315 61 655 898 976
 119057 297 370 481 684 830
 120041 99 445 628 734 41 820 93 933
 121486 89 122046 208 46 617 757 893
 123066 166 379 523 926 124114 275 87
 369 715 125159 396 126437 40 88 691
 771 127203 583 806 22 43 67 128589
 790 892 925 81 129519 761
 130023 123 366 513 623 902 131015
 293 393 419 553 924 38 90 132769 133318
 523 919 134363 792 912 135072 201 412
 67 582 810 32 916 136740 971 137073
 235 524 762 918 138016 224 341 76 459
 139014 69 193 434 45 72 698 99 702
 140241 445 56 538 652 68 958 141026
 97 174 846 994 142317 34 474 936
 143275 700 144085 627 849 55 934 145393
 701 146105 62 450 51 531 87 636 88 810
 944 147198 636 700 148273 416 86 623
 741 55 149082 627 894
 150063 516 737 85 97 856 151032 285
 632
 152340 525 700 66 957 153062 575 665
 876 154000 86 92 190 246 323 457 630 50
 73 908 69 978 155148 587 635 765 941
 156666 749 97 888 157130 558 82 827
 158133 612 159197 685 848 994
 160451 85 980 161345 79 480 877 162308
 163292 316 421 544 14 799 801 164110
 543 669 999 165427 545 322 24 903 166364
 919 65 167106 313 409 26 539 733 815
 168475 78 587 634 784 169271 573 693
 711 911 37
 170323 618 805 997 171159 414 551
 172096 478 89 901 173122 514 501 83 93
 97 787 869 992 174993 265 391 471 523
 12 37 75 728 175118 76 222 341 605 32 50
 947 176000 184 426 984 177502 842 953
 178048 63 234 39 369 423 535 42 676 77
 782 835 58 951 79388
 180246 810 181113 894 182254 557 684
 808 31 183208 378 514 963 184294 432 632
 83 735 185054 439 718 186471 779 187274
 535 188257 382 407 60 516 922 189830 60
 190017 111 310 555 56 703 987 191061
 126 483 546 876 926 34 192572 788 91
 193663 194383 829 925

III ciągnięcie

Po 50 złotych
 498 1755 57 2316 439 3189 203 490
 4104 5328 593 899 6162 611 719 82
 7007 8539 723 9144
 10224 11072 497 608 961 12391 714
 958 13264 95 14525 715 979 15119 418
 728 17124 18304 672 19425 557 625 792
 885
 20230 736 884 944 22558 23189 291
 615 24100 92 558 25166 476 532 624
 27165 29850 93
 30677 760 31264 335 42 364 32329
 524 605 34502 718 35099 366 67 531

729 36043 89 209 77 527 821 37615 998
 26437 875
 40857 41029 53 42277 474 43958 44587
 985 45256 416 675 46524 751 75 971
 47081 103 48443 49036
 50067 295 508 51245 391 53371 642
 754 998 54054 959 55740 79 88 56272
 335 685 57019 58232 522 830 59037 171
 315
 61769 94 62227 521 29 63243 64376
 674 995 65788 860 66502 902 68126 688
 834 69411 635 46
 70561 872 900 71056 350 72902 80
 73231 784 74271 374 449 718 886 75606
 806
 76416 77063 217 93 413 507 853 70 78858
 977 79323
 80146 563 73 514 747 841 992 81212
 27 29 361 82556 53289 363 812 46 84876
 77 85661 86222 304 87577 88106 272 350
 411 89697 927
 90368 402 778 91451 843 92167 257
 333 93021 61 64 288 400 95107 299 543
 46 61 989 96664 97059 567 98378 503
 784 990 99117 221 905
 100091 233 308 43 65 899 101125
 102412 713 103743 104502 650 86 839
 72 105848 106106 255 421 107145 734
 109049 638 797
 110206 92 111072 116 931 113060 618
 114411 955 115259 804 116124 83 306
 734 117166 792 119139 634 771
 120181 342 732 65 121030 295 757 840
 122479 963 123094 294 638 124445
 125542 126287 641 987 98 127029 758
 128119 982 129457 98
 130544 704 131045 98 366 132288 428
 887 133130 993 134331 490 135434
 136210 138394 139017 321 733
 140297 830 141147 569 142283 460
 143001 80 620 52 938 70 144138 999
 145347 554 146449 508 147075 176 706
 148306 834 149120 242 947 96
 150119 609 773 151514
 152135 52 969 153529 154198 326 735
 155435 550 156036 224 874 157386 599
 697 158372 436 536 159109 92 393 873
 160417 743 161169 354 634 162178
 257 321 664 744 163187 302 415 847 57
 164541 707 37 166111 32 46 757 869
 168376 445
 170849 171591 748 64 837 60 98 172204
 377 513 173184 517 847 940 174722 76
 176561 640 709 944 178087 395 511 847
 179294
 180225 569 181362 435 83 940 94
 182840 55 183108 376 99 184287 185323
 660 186182 555 784 187420 964 72 189367
 631 189134 222 416 597 748 997
 190358 191210 99 837 967 194145
 Po 100 złotych
 401 566 3071 4096 203 29 5455 621 83
 6248 775 7257 507 8328 913 9412 752
 11759 12369 562 13305 14044 466
 15410 16381 521 19925 19725
 21135 689 22127 25109 915 27312 601
 942 28033 285 29570
 30296 702 59 31053 32199 594 705
 882 958 35546 36024 37027 318 38188
 368 665 39610 774 951
 42278 43022 988 44244 453 512 97
 47691 728 918 89 49702
 50608 735 51780 52970 53230 54009
 177 56291 57003 939 58999
 60051 443 61465 73 756 971 62241
 368 63035 853 951 64019 786 66179
 67060 464 734 93 68367 69712
 70988 72467 73352 567 74343 703
 75601
 76602 852 77053 621 78777
 80658 960 82222 447 83782 84133 565
 86165 460 734 87594 88530 608 89043
 90162 281 92381 597 831 93163 703 38
 94080 95654 97018 99249
 100330 103294 104245 105417 106653
 107578 608 108342
 112525 113275 606 69 114152 92 614
 844 115057 686 117197 679 853 118624
 119674
 122758 65 970 123343 879 124602
 125384 126034 221 128496 824
 130445 77 518 131475 132052 201 856
 904 133276 134479 135700 994 136792
 806 137561 942 72 138522
 140179 557 141431 870 142252 526 784
 848 1438

Tłumaczenie snów naszym Czytelnikom

Ciechnomaki K., ulica Pańska. — Radzę unikać trunków. Proszę się wystrzeżać przeziębienia. Zażyłe sto sunki z licznymi kolegami wyjdą Panu na dobre. Kłopotu pieniędzy będzie. Miła wiadomość.

Osamotniona matka. Bliska osoba powróci do Pani Niemila wiadomości nadejdzie. Pieniądże będą. Niedomaganie przejściowe.

Młody emeryt 1903. Choroba Pańska minie przy odpowiednim leczeniu. Warunki materialne polepszą się. Blondynka często myśli o Panu. Winien Pan być w towarzystwie kobiecym.

Smutna Dzidka z Marymonckiej. Pozna Pani sympatycznego blondyna. Miła rozrywka czeka Panią. Ktoś Panią obmawia. Szczęśliwy kolor — zielony.

P. Marja z Sopot. Sen Pani wróży niedaleką podróż. Będą zaszczyty. Wysoki blondyn podziwia Panią w głębi ducha. Ma Pani wielkie możliwości w dziedzinie okultyzmu, dzięki rzadko spotykanemu rozwojowi sił duchowych. Czy wie Pani, że wysiłkiem woli może Pani pokonywać choroby?

J. Fiolek. Na loterii może Pan grać. Zamiar Pański spełni się. Będzie zmiana stanowiska. Jaka — nie wiem. Sny Pańskie żadnych niebezpieczeństw ani wrogów nie wskazują. Szatyna spotka Pan.

Zabka z Otmocka. Na loterii wygra Pani najwyżej stawkę. Brunet jest Pani życzliwy. Otrzyma Pani ja kieś pieniądze. Podróż niedaleka będzie.

Maryska z pod 15/17. Wyjdzie Pani za swego narzeczonego. W przyszłości — zamożność. Znajoma osoba zachoruje. Szczęśliwa data: 14 września.

E. K. z Woli. O loterii nie pewnego nie mogę Panu powiedzieć. Otrzyma Pan dość prędko nową posiadłość. Zakocha się Pan z wzajemnością. Proszę się postarać o dzielnicy i śmiatych przyjaciół.

Lonia Jadwiga 49 z Warszawy. Kłopot w domu będzie. Warunki materialne — zmienia się na lepsze. Sprzeczką czeka Panią. Szczęśliwy dzień, niedziela.

Bolące nogi S. R. List Pani długo wędrował, gdyż nie napisała Pani na kopercie: „Warszawa”. W chorobie Pani nastąpi znaczne polepszenie. Sya ożeni się, choć jeszcze nieprędko. Znajoma odwiedzi Panią.

Stęsknione serce z Bródna W. Z. — Radzę grać na ten sam numer. Pocięcha będzie w domu. Ktoś z rodziny odwiedzi Panią. Smutna wiadomość nadejdzie.

Hanka Z. B. z pod 12. Rozrywka czeka Panią. Blondyn myśli często o Pani. Ktoś Panią przeprosi. Charakter pisma zdradza czule serce i dar spostrzegawczości.

Tadeusz z ul. Widok. Będzie Pan świadkiem bójki lub kłótni. Przysłuży się Pan komuś. Ma Pan złego doradcę. Radość czeka Pana. Szczęśliwa liczba: 51.

Alicja O. Przyszłość Pani zapowiada się pod względem materialnym nader pomyślnie. Wydatek niepotrzebny będzie. Blondynkę w średnim wieku spotka Pani. Ciekawa wiadomość nadejdzie.

Na małej wokandzie...

Rada na smutek

(A. E.) Pan Wincenty Grąjerski, młodzieniec bardzo zarozumiany na serca niewieście, ujrzał na placu Mirowskim róz z prosiakami. Nie prosiaki jednak przykuły uwagę pana Wincentego, a siedząca na rozwie urodziwa dziewczyna, ubrana po miejsku.

Serce pana Wincentego zabiło przyspieszonym tętnem.

— Co widzę? — rzekł. — Wsiome panienki już same, przez rodzicielskiej opieki, do Warszawy przyjeżdżają?

— Ja nie sama — odparła dziewczyna. — Z ojcem.

— A gdzie ojciec?

— Poszedł gdzie za swoją potrzebą.

— Faktycznie? — uśmiechnął się życzliwie pan Wincenty. — A jak panienki wolały?

— Kasia Mroczkówna!

— Fajne imię. A cóż to pana Kasia taka smutna?

— A bo ja wiem?

— Trzeba by jakoś panienki rozveszelić.

— E, nie das pan rady! — zaprzeczyła dziewczyna.

Dostawy rządowe przedmiotem procesu

Izba Rzemieślnicza przeciw „Gazecie Krawieckiej”

Wczoraj w warszawskim Sądzie Okręgowym rozpoczął się ciekawy proces prasowy przeciwko redaktorom „Gazety Krawieckiej” o zniesławienie Izby Rzemieślniczej w Warszawie.

Tłem oskarżenia jest artykuł, jaki ukazał się w tem czasopiśmie w kwietniu ubiegłego roku.

Dostawy rządowe

Zródłem zarzutów, postawionych w tym artykule Izbie, a w szczególności jej prezesowi, posłowi Snopczyńskiemu i radcy Szymańskiemu, jest sprawa dostaw rządowych. Mianowicie jeszcze w 1934 roku Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało okólnik do instytucji państwowych, aby wykonywane dostawy powierzano rzemieślnikom.

W roku ubiegłym, Dyrekcja Poczt i Telegrafów, w związku ze zmianą umundurowania pocztowców, zwróciła się do warszawskiej Izby Rzemieślniczej, aby wskazała adresy i nazwiska tych rzemieślników,

którzy mogliby wykonać roboty w sposób solidny.

„Niezbędna jest interwencja prokuratora”

W pierwszych dniach kwietnia ub. roku do prokuratury Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynęła skarga, w której podano, iż w związku z tem, na terenie Izby dzieją się rzeczy takie, w których interwencja prokuratora jest niezbędna.

Treść skargi zamieszczona została przez redaktora i jednocześnie autora artykułu w „Gazecie Krawieckiej” i daje się ona ująć w sposób następujący:

Konferencja w sprawie cen

Oto prezes Izby Snopczyński, oraz radca tejże Izby Szymański, weszli w zmwowę z jakimś Miernowskim, który nie jest krawcem, i celem osiągnięcia korzyści majątkowych, ułożyli plan, aby dostawa przypadła właśnie Miernowskiemu. Żeby jednak upozorować, że

inni rzemieślnicy są również popierani, Izba sporządziła listę kilkunastu krawców, co do których wiadano, że się nie zgodzą szyć umundurowania, ponieważ zajmują się szyćem ubrań pojedynczych „na miarę”.

Ponieważ mimo to, część podanych przez Izbę kandydatów zgodziła się na podjęcie dostawy, radca Szymański zwołał ich na konferencję, na której miano ustalić ceny minimalne na przetargu.

Na konferencję tę nie został zaproszony Miernowski, a to w tym celu, aby mógł mieć wolną rękę na przetargu i nie być skrupowany ustalonymi cenami minimalnymi.

Krawców zaś, którzy złożyli ofertę według własnej kalkulacji, Szymański starał się utracić, namawiając do wycofania się z przetargu, za co miał obiecywać korzyści materialne.

Donos

Gdy to się nie udało, złożył do Izby donos na szereg firm

krawieckich. Donos ten został przesłany przez prezesa Snopczyńskiego do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Dalej, w artykule „Gazety Krawieckiej” podano, iż na zwołaniu krawców tenże Szymański sam mówił, że karty rzemieślnicze mogą otrzymać nierzemieślnicy za 500 — 700 złotych.

Podniesiono również, jakoby dyrektor Biura Związku Rzemieślników Chrześcijan, wobec prezesa Snopczyńskiego na jednym z zebrań, poruszył fakt, iż w ciągu godziny odbyto 200 egzaminów mistrzowskich.

Atak na posta

Artykuł kończył się atakiem na prezesa Snopczyńskiego, iż przez dłuższy czas zachowywał się biernie wobec skarg na Szymańskiego i dopiero wskutek pisemnego potwierdzenia oskarżenia, zdecydował się na przekazanie sprawy sądowi polubownemu. Prezes Snopczyński — zdaniem autora — miał wpływać na sąd, by się wypowiedział na korzyść Szymańskiego.

Po ogłoszeniu tego artykułu, który został przedrukowany przez „Głos Rzemieślnika” Izba Rzemieślnicza złożyła skargę do prokuratora.

Ze względu na interes publiczny, prokuratura przeprowadziła długotrwałe śledztwo, w którego wyniku zostały pociągnięte do odpowiedzialności 3 osoby z autorem artykułu Stanisławem Midzio na czele.

Rozprawa sądowa

Rozprawie wczorajszej przewodniczył sędzia Łaskiewicz.

Św. Szymański, w którego stronę były wymierzone w pierwszym rzędzie zarzuty, na pytania stron nie dawał odpowiedzi, tłumacząc, iż nie pamięta okoliczności sprawy.

Zbadany został Miernowski, który zeznał, iż kartę rzemieślniczą posiadał dzięki prawom nabytym, ponieważ prowadził warsztat od roku 1923.

Było zresztą u niego kilka komisyj, i dopiero ostatnia wydała opinię ujemną i kartę wobec tego odebrano.

Pos. Snopczyński tępi nadużycia

Prezes pos. Snopczyński, zbadany jako świadek, zeznał, iż Izba otrzymała pismo o podanie adresów bardzo późno, zwróciła się do cechów i zrzeszeń krawieckich, które podały nazwiska, i te nazwiska zostały zakomunikowane Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Co się tyczy rzekomego donosu, to ponieważ był on podpisany przez różne osoby, nie był więc anonimem, i osoby te brały na siebie odpowiedzialność, więc polecił skargę przesłać do Ministerstwa. O żadnym wpływowaniu na członków sądu nie może być mowy, czego dowodem są dokumenty.

Poseł Snopczyński dodał, że znany jest z tego, iż tępi nadużycia, z czyjejkolwiek strony oneby pochodziły. Tak więc, naprzykład, mówiono na terenie Izby o nadużyciach, jakie zostały popełnione za czasów uprzedniego zarządu, prezes Snopczyński niejednokrotnie apelował do ludzi, którzyby o tem coś wiedzieli, aby zgłaszały się z informacjami.

Dziś będą badani świadkowie odwoadowi.

5.000 guzików za 2 i pół złotego

Szaleńcza orgja wyzysku dławi chałupnika wiejskiego

Wędrowniacy, zapadłych wsiach, wegetujących w beznadziejnych warunkach, utwierdza we mnie przekonanie, że ohydny polipem, wysysającym wszystkie żywotne soki z organizmu gospodarzy wiejskiej i dziesiątek małych miasteczek, jest nie tylko kryzys, ale i wyzysk, uprawiany bezkarnie przez niesumiennych pośredników, spekulantów i przedsiębiorców.

Jakże śmiesznie wyglądają oklepane powiedzonka o wartości pracy, o jej zasłudze w obiektywnym oświetleniu — w zestawieniu z żalosną rzeczywistością.

Ileż wsi, osiedli i miasteczek pracuje bez wytchnienia sześć godzin na dobę. Cały przemysł chałupniczy, rozrzucony w rozmaitych zakątkach kraju, daje z siebie maksimum

ludzkiego wysiłku, otrzymując w zamian grosze.

Nikt się tymi pariasami nie interesuje, nikt nie położy kresu ich okrutnej niedoli, — a przecież w pierwszym rzędzie ci, którzy rzucili aktualne hasło „frontem do wsi”, powinni ochronić wiele dziesiątek tysięcy ludzi pracy, przed bezwzględnością nieuczciwych jednostek, dorabiających się fortun na pracy rąk naszych chałupników.

Nie chcę być gołosłowny. Przed kilkoma dniami pisałem jak to, pod pokrywką kryzysu, wykorzystując konjunkturę mrozów, trapią wieś pośrednicy żywnościowi. Dziś chcę pisać o niedoli chałupników. Stary to temat. Wielokrotnie dzwoniło na alarm, na tym odcinku. Dotychczas bez skutku. Może teraz, w okresie walki o podniesienie wsi z dna nędzy, zastosują miarodajne czynniki należyte metody i skończą ze skandalem chałupniczym. Najwyższy po temu czas, jeśli hasło „praca jest najwyższą zasługą” — nie ma pozostać tylko pięknym fraze sem krasomówczym.

Znane są w kraju i zagranicą wyroby trykotarskie podkrakowskiej wsi Tynieć. Robotnicy angielscy paradują w ubraniach, uszytych w Brzezinach, koło Łodzi. Tanie są te ubrania, bo uszycie spodni w Brzezinach kosztuje tyle, co przyszywanie jednego guzika do spodni w Liverpoolu.

Piszemy o guziku i właśnie dziś zatrzymałem się w centrum produkcji guzikarskiej, w osiedlu Sochocin, oddalonem o dwanaście kilometrów od Płońska, liczącem zgórą tysiąc pięćset mieszkańców. Wszyscy tu robią guziki i mają z tego przysłówiowy... guzik. Zarobek z tej masowej produkcji zgarniają przedsiębiorcy. Sochocianie, mimo intensywnej pracy, cierpią skrajną nędzę. Podobnie, jak inni chałupnicy. Kto wie? — może oni największa?

Drogi Czytelniku, gdy będziesz w sklepie przerzucał kartoniki z naszymi guzikami z perłowej masy, wspom-

nij pracę Sohocina. Niech myśl Twoja chociaż na moment zablaka się do ciemnej i dusznej izby chałupnika.

Trudno tu oddychać. Dławi mdły odór gnijących resztek ślimaków. To wina pośpiesznej pracy polawiaczy muszel u dalekich wybrzeży Cejlonu, Indyj i Australji. Bo aż stamtąd wędrują całymi tonami piękne muszle wód oceanów, do Sohocina. Polawiacze muszą się śpieszyć.

Niedokładnie oczyszczają muszle z ciał ślimaków. I teraz w niskich izbach sohocinских mokną w miskach wspiane muszle, rozmaitej wielkości i kształtu, mokną i cuchną. W kątach leżą całe sterty tego zamorskiego skarbu w oczekiwaniu na oczyszczającą kąpiel i przeróbkę.

Pod maleńkim oknem stoi maszyna. Borowiarka, dziurkarka, lub szlifierka.

Ogarnie Cię na pewno. Czytelniku, zdumienie, gdy dowiesz się, że guzikarz zarobi około dwóch i pół złotego za wyprodukowanie zgórą pięciu tysięcy guzików! Dosłownie, ażeby zdobyć za dzień straszliwej, żmudnej, precyzyjnej pracy dwa złote z groszami — musi zrobić ponad pięć tysięcy sztuk guzików... Szczyt wyzysku! Szaleńcza orgja wyzysku!

A kobieta sohocinowska musi przesortować, dobrać kolorami i odcieniami i naszyć na kartonikach sto czterdzieści i cztery guziki, żeby zarobić dwa i ćwierć grosza. Tak! Dwa i ćwierć grosza. Za sześćnaście godzin zarobi około złotych!

Mimowolnie zaciska się pięść, gdy słyszy się te straszne cyfry. Jak długo jeszcze władze będą tolerować ten bezprzekładny, zbrodniczy wyzysk producentów przemysłu guzikarskiego?

Nie, — to nie kryzys wali obuchem w duszno, wilgotne i ciemne izby Sohocina, tylko wyzysk.

W Sohocinie praca warta jest zero — guzik. I czyż tylko w Sohocinie?

(p-ner.)

W CZTERY OCZY

Inymne rozmowy Iksa z Czytelnikami

Mężatka udawała pannę

P. Kazik B. z Włocławka pisze nam:

„Byłem na zabawie. Poznałem tam śliczną kobietę. Nie wiedziałem, że jest mężatką. Zakochałem się w niej i ona we mnie. Obojeśmy sobie wyznali miłość po 4 miesiącach od naszego poznania się. Tak razem spędziliśmy 2 lata.

Mówiłem jej, że już chyba poznaliśmy się dobrze przez tak długi czas, więc możemy się pobrać. Odpowiedziała: „Ja też cię kocham i bez ciebie sobie życia nie wyobrażam. Wszędzie pójde z tobą, gdzie tylko chcesz, ale ja już jestem mężatką”.

Wierz mi, Kochany Redaktorze, że o mało nie zwarjowałem, jak usłyszałem te słowa. Mówi, że jej mąż jest w wojsku, ale ona go nie kocha i wysłała zamąż za niego tylko dla tego, że ją rodzice zmusili. Wtedy była jeszcze głupia, a teraz, gdy ma 25 lat, dopiero poznała mnie, którego naprawdę pokochała.

Ja mam lat 29 i do tej pory ładnej kobiety nie znalazłem. Do piero ją pierwszą kocham i to naprawdę, bo jest bardzo ładna i zgrabna. Ale postanowiłem zapomnieć o niej i wyjechałem do innego miasta, choć miałem tam stałą pracę. Opuściłem więc Bydgoszcz i przyjechałem do Włocławka, aby zapomnieć o tem, co było między nami. Lecz ona przyjechała do mnie. Dałem jej na podróż, żeby zpowrotem pojechała, lecz ona nie chciała o-

tem słuchać. Więc wyprosiłem ją z mieszkania.

Wyszła, ale nie pojechała, bo ją spotkałem na drugi wieczór, jak chodziła po ulicy i zaczęli ją inni mężczyźni. Żał mi się jej zrobiło i wziąłem ją do siebie.

Nie wiem, co mam robić, więc doradz mi, Kochany Panie, bo naprawdę nie mam do kogo się zwrócić.”

Bardzo Pan dobrze zrobił, że Pan tę panią wziął do siebie, bo przecież nie można było dopuścić do tego, żeby się kręciła po ulicy i stoczyła na dno rozpusty.

Ilustracja nasza przedstawia wioskę rybacką nad Bałtykiem, zasypaną przez śnieg.

Złote interesy na strasznym nałogu

Handlarze narkotykami po trupach idą do kariery

W Chinach nałóg palenia opium zatacza coraz szersze kręgi, coraz więcej ludzi pada ofiarami narkotyków. To też władze podjęły energiczną walkę z potajemnymi palarniami.

PRAWDZIWIE CHIŃSKA AWANTURA

Asumpt do tej akcji, zakrojonej na szeroką skalę, dało sensacyjne odkrycie: okazało się, że były minister Spraw Wojskowych, Czu - Czen - Tsu był właścicielem potajemnych palarni i sprzedawał wielkie ilości opium innym palarniom. Czu - Czen - Tsu aresztowano. W tych dniach stanął on przed sądem. Ze wzglę-

du na jego dawne stanowisko, rozprawa odbywała się przy drzwiach zamkniętych. Czu - Czen - Tsu skazano na karę śmierci. Również i jego najbliżsi współpracownicy otrzymali podobne wyroki. Natomiast stali bywalcy spelunek zostali skazani na długoletnie więzienie. Ci ostatni otrzymali jeszcze dodatkową karę. Co pewien czas wyprowadza się ich gromadą z więzienia i wystawia na widok publiczny, by ich zawstydzić w oczach ogółu. Każdy z nich będzie nosił wielki plakat, na którym będą wypisane personalja i motywy wyroku. Władze chińskie przypuszczają, że ta pu-

bliczna kompromitacja pałaczy więcej wskóra, niż więzienie.

EGIPT TEŻ NIELEPSZY

Również i inne państwa, w których szerzy się narkomanja, energicznie walczą, nie tylko z narkomanami, ile z handlarzami narkotyków. Na drugim miejscu w tej smutnej tabeli stoi Egipt. Władze tamtejsze, które energicznie walczy z dostawcami narkotyków zdołały wykryć, że kraj zasypuje białą trucizną jakaś międzynarodowa banda. „Towar” miano jakoby wysyłać ze Szwajcarii.

SZWAJCARJA TEPI ENERGIJNIE

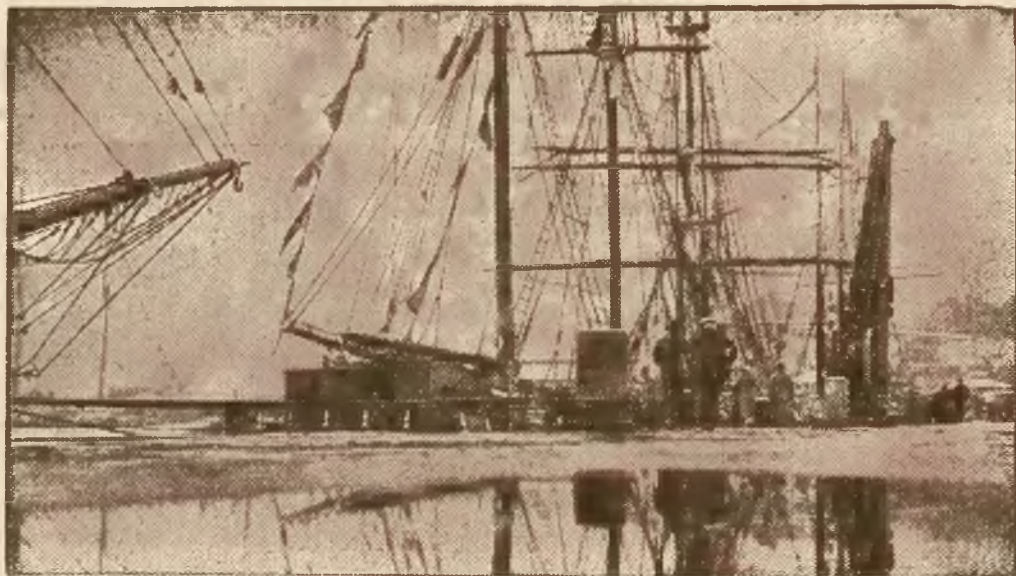
Władze sprawdziły te wiadomości i przeprowadziły rewizje na statkach, dobijających do portów egipskich i rzeczywiście, na jednym z nich, w beczkach z betonem, znaleziono ukrytą kokainę. Wówczas władze zaczęły śledzić bandę. Wreszcie ślad zaprowadził do Szwajcarii. Przy pomocy policji szwajcarskiej zdołano zlikwidować międzynarodową bandę, której główną siedzibą mieściła się w Bazylei.

Poza tem władze egipskie wydały strażnikom celnym polecenie, by pilnie strzegli granicy i zwracali uwagę na każdą, nawet najmniej podejrzaną karawanę.

Okazało się, że te polecenia były niezbędne. Przemysłowcy bowiem w najrozmaitszy sposób przewozili do kraju narkotyki. Wiele karawan zatrzymano i narkotyki odbierano. Na jakie jednak przebiegłe sposoby wpadali przemysłowcy, wskazuje następujący wy-padek.

CO MOŻNA ZNALEŹĆ POD OGONEM?

Jeden z celników zauważył na granicy egipskiej małą karawanę. Stosownie do polecenia zwierzchnich władz, urzędnik zatrzymał karawanę. Nie zauważył nic podejznanego i chciał już ją przepuścić. Nagle wpadło mu w oko włosie jednego z wielbłądów. Zbliżył się do tego wielbłąda i pociągnął za włosie. Okazało się, że przemysłowcy strzygli niektóre części ciała wielbłądziego. Tam przyklepiali flaszki haszyszu, a na nie znów włosie i w ten sposób przemycali narkotyki do Egiptu.

Rybacki francuscy przygotowują swe statki do połowów śledzi.

DANIEL BACHRACH

Śladami przestępców

Z pamiętników b. aspiranta
Warszawskiego Urzędu Śledczego
Arcybestje

V.
— Przed tygodniem stałem na stacji koło hotelu Florencja, gdy zawołał mnie chłopak z hotelu. Z hotelu wyniosło dwóch ludzi czarny, duży kufer i załadowali na dorożkę. Po chwili wyszedł z hotelu jeden pan z panią (podany przez dorożkarza rysopis w zupełności zgodny był z rysopisem, podanym przez pierwszego dorożkarza) i kazali się zawieźć na dworzec. Odjechałem już kawał drogi, kiedy ten pasażer zawołał mnie i powiedział, żeby nie jechał na dworzec, tylko na ulicę Nabrzeżną, bo mają tam coś jeszcze do załatwienia. Kiedy przyjechaliliśmy, na miejsce,

oboje naradzali się przez jakiś czas, poczem pasażer powiedział mi, ażeby mu pomógł zdjąć kufer z dorożki i że narazie zostaną jeszcze u znajomych na Nabrzeżnej. Kiedy zdjeliśmy kufer, dał mi na piwo i zapłacił za kurs, po tem zostawił tę kobietę z kufrem na ulicy, a sam wszedł do bramy jednego z domów, numeru domu nie zauważyłem. Co dalej było, nie wiem, bo odjechałem.

Nie potrzebuję chyba dodawać, że natychmiast w towarzystwie dwóch wywiadowców pojechałem do hotelu Florencja.

— Czy przypomina pan sobie tę parę, która mieszkała u

was i wyjechała przed tygodniem. Mieli ze sobą czarny kufer.

— Przypominam ich sobie bardzo dobrze — odpowiedział. — Mieszkali u nas dwa dni, o ile sobie przypominam, to przyjechali z Warszawy. W tej chwili sprawdzę w książce meldunkowej i powiem panu naczelnikowi wszystko dokładnie.

Po chwili miałem już przed sobą książkę meldunkową. Tajemnicza para była zameldowana pod nazwiskiem Roman Korczyński z żoną Antoniną z Warszawy. Tajemniczy pasażer legitymował się paszportem, wydanym w Warszawie. W książce meldunkowej zbo ku odnotowany był również i numer paszportu.

Jeżeli morderca był na tyle nieostrożny, że legitymował się prawdziwym paszportem, to ujęcie jego mogło nastąpić już w najbliższych godzinach.

Odrzuć też porozumiałem się telefonicznie z moim naczelnikiem w Kijowie.

— Udało mi się, panie na-

czelniku, wpaść na trop nardawcy kufra. Zamieszkiwał wraz z żoną, lub też rzekomą żoną, w hotelu Florencja w Odessie. Legitymował się paszportem, wydanym w Warszawie na nazwisko Romana Korczyńskiego. Czy pan naczelnik skomunikuje się z Warszawą w tej sprawie, czy ja to mam zrobić?

— Sprawa jest zbyt poważna, aby telefonować, lub pisać do Warszawy, i musi pan natychmiast sam tam jechać. O ile nie ma pan dość pieniędzy, to ja panu natychmiast przekazuję je do Warszawy.

— Dziś w nocy wyjeżdżam, panie naczelniku. Pieniądze proszę mi wysłać na ręce naczelnika policji kryminalnej w Warszawie.

Prawdę mówiąc, byłem bardzo zadowolony z tej podróży, gdyż po pierwsze, dość dawno nie byłem już w moim rodzinnym mieście, a po drugie, miałem możliwość zobaczyć się z rodzicami i braćmi.

W owym czasie zastępcą naczelnika Urzędu Śledczego był osławiony Gruen. Po przy-

byciu do Warszawy natychmiast zgłosiłem się do niego. Przyznać muszę, że Gruen przyjął mnie bardzo uprzejmie i okazał mi bardzo dużo pomocy, udzielając również wskazówek w tej sprawie.

— W tej chwili wydam polecenie zbadania autentyczności paszportu i już za pół godziny najdalej będziemy wszyscy ko wiedzieli. O ile Korczyński znajduje się w Warszawie, wydam polecenie, by go bezzwłocznie aresztowano i dostarczono wraz z żoną do Urzędu Śledczego.

Okazało się jednak, że tajemniczy przestępca był sprytniejszy, jak przypuszczałem. Jak stwierdził wydelegowany wywiadowca, paszport, za podanym przeze mnie numerem został wydany niejakemu Karolowi Markowskiemu, zmarłemu przed rokiem w Warszawie.

Wiadomość ta spadła na mnie, jak grom z jasnego nieba. Zdawałem się być już tak blisko celu, a tu nagle takie rozczarowanie.

Dalszy ciąg jutro.

ZIOŁA Z GÓR HARCU Dra LAUERA

są dobrym środkiem dla uregulowania żołądka, usuwają obstrukcję, są łagodnym naturalnym środkiem przeczyszczającym.

W szponach gangsterów

Pani Banks zatrzymała się na chwilę przed antem i spogląda tak, jakgdyby obawiała się czegoś:

— Proszę wsiadać — powiada monsieur Sarraut i przeszywa ją swym spojrzeniem.

— Ale... wyrywa się zaledwie jedno słowo z gardła pani Banks, która spogląda na zamglone oczy.

Sarraut ujmuję jej rękę i dopiero wówczas pani Henny ulega jego rozkazowi, jak lunatyczka. W aucie zajmuje miejsce obok niej i rzuca szoferowi krótki rozkaz:

— Ruszać!

Auto ruszyło. Szofer, jakgdyby obawiając się czegoś, coraz szybciej pędzi po asfaltowej powierzchni autostrady, mija California Avenue, jedzie w kierunku jeziora Michigan, poczem z szaleńczą szybkością mknie nad brzegami jeziora.

Pani Banks siedzi nawpół przytomna i opiera swoją głowę o aksamitną narzutę auta. Jest niezmiernie blada i co kilka chwil wyrywa się z jej piersi westchnienie.

„Dokąd jedzie? Kto siedzi tu obok niej w aucie? Co się z nią stało?” — strzępy myśli kołczą się w jej umyśle.

A monsieur Sarraut jest spokojny, milczy i na jego wargach zastygł zwycięski uśmiech. Siedzi nieruchomo, i tylko od czasu do czasu rzuca spojrzenie zukosa na nawpół omdlałą kobietę.

Szofer odwraca się do Francuza i powiada:

— Za chwilę będziemy na miejscu.

Po upływie pięciu minut auto zatrzymuje się przed dwupiętrowym budynkiem, który stoi samotnie gdzieś na odludziu. Część okien tej szarej kamienicy jest zasłonięta deskami.

— Wsiadamy... — powiada Francuz i ujmuję rękę mistress Banks.

Pani Henny odruchowo cofnęła się wstecz i zadrżała, tak, jakgdyby się czegoś przestraszyła. Ale w tej samej chwili poczuła ostre, rozkazujące spojrzenie Francuza. Usłuchała go i wysiadła.

— Zmień numer... — powiada Francuz do szofera.

— Oczywiście — odpowiada tamten, uśmiechając się. Zdejmuje tabliczkę z numerem auta i zawieszka inną.

Francuz naciska guzik. Rozlega się przeciągły dzwonek i za chwilę mała furtka w parkanie otwiera się automatycznie. Wnet ukazuje się jakiś mężczyzna.

— Tak prędko? — rozlega się czyjś zdziwiony głos.

Pani Banks czyni nadludzki wysiłek woli, by nie wejść na podwórze. Jest jednak bezsilna. Wystarczy jedno spojrzenie zielonych oczu i żona milionera bezwładnie wchodzi do wnętrza domu.

Monsieur Sarraut wprowadza ją wkońcu do starannie umeblowanego pokoju, gdzie znajduje

się łóżko, kanapa, stół z krzesłami, i duża elektryczna lampa naksztalt kuli. Okna są zakratowane.

— Proszę usiąść, powiada Francuz, zamykając za sobą drzwi.

Zbliżyła się do niej, głaszcząc jej ręce, i czyniąc kilka dziwnych ruchów przed jej oczyma, powiada zmienionym głosem:

— Pani Banks, teraz odzyskuje pani władzę nad sobą. Teraz może pani zdać sobie sprawę z wszystkiego, co zaszło... Słyszysz pani mój głos? Rozkazuję pani...

Pani Henny z trudem odetchnęła, szeroko rozwarła oczy, przetarła ręką czoło i niespokojnym wzrokiem zaczęła wodzić po pokoju, tak jakgdyby zbudziła się z głębokiego snu.

Francuz uważnie śledzi jej każdy ruch.

Nagle pani Banks zerwała się z miejsca, uchwyciła rękę pana Sarraut i przestraszonym głosem zapytała:

— Co się ze mną dzieje? Gdzie jestem teraz? Niech pan mi odpowie...

— Znajduje się pani teraz w zupełnie bezpiecznym miejscu, gdzie się pani nic złego nie stanie... — odpowiada monsieur Sarraut zmienionym głosem.

Głos ten bowiem brzmi tak, jakgdyby to był głos kobiety.

— Ale jak się tu wzięłam? Proszę mi odpowiedzieć... — pyta wciąż nerwowo pani Banks.

— Pani przybyła tu autem... Czy nie przypomina pani sobie zupełnie, jak pani jechała autem? — Ale przecież niedawno temu byłam u siebie w domu. Co się więc stało ze mną? — coraz szerzej rozwierają się jej oczy, pełne strachu i grozy.

— Tak, ma pani rację. Przed godziną była pani u siebie w domu. Zgodziła się pani nato, by przyjechać tutaj do mnie... Czy sobie pani tego nie przypomina?

Chwilę spogląda na monsieur Sarraut podejrzliwym wzrokiem. W jej umyśle świta jakieś podejrzenie, jakaś okropna myśl. Powoli przypomina sobie wszystko, co z nią zaszło od wczorajszego wieczora...

Bał, organizowany przez mister Noksa... Piękny Francuz na balu... Tańczy z nim... Jest dziwne oszołomiona jego urodą... Max zazdrosny, zmusza ją, by wrócili do domu... W nocy nie śpi, marzy o nim... Z rana Max wraca do pracy... Potem nieoczekiwana wizyta... Wpada w stan omdlenia... Wychodzi z nim pod rękę... Siada do auta. A teraz jest tu, w jakimś pokoju o zakratowanych deskami oknach... Co Max pomyśli? Co się z nią stanie?

Zrywa się z miejsca i zaczyna krzyczeć:

— Niech pan mnie stąd wypuści... Niech mnie pan stąd natychmiast wypuści!

— Stąd, mistress, nikogo się na własne życzenie nie wypuszcza — odpowiada z lodowatą obojętnością mister Sarraut.

— Proszę mnie wypuścić, bo zacznę krzyczeć! Zrobię awanturę!

— Pani awantura nikogo nie przestraszy. Proszę panią, laskawa pani, o spokój. Nic to pani nie pomoże, a tylko niepotrzebnie pani szarpie swoje nerwy. Tak piękna pani nie powinna się denerwować. Wiem dobrze, że to może tylko panią zszpeci...

— Ale w jakim celu sprowadził mnie pan tu? — z trudem oddycha pani Henny, brak jej tchu — co pan chce ze mną uczynić? Niech pan odpowie!

— Wnet się pani o wszystkim dowie.

— Czy mam tu długo pozostać?

— Zależy to od męża pani.

— Od mego męża? Nie rozumiem pana...

— Trochę cierpliwości, a wnet pani wszystko zrozumi.

Francuz zbliżyła się do drzwi i otwiera je. Pani Banks biegnie również do drzwi, chce je otworzyć i wyrwać się stąd — ale w tej samej chwili przed jej oczyma zabłysnął rewolwer.

— Pani Banks, niech pani nie usiłuje przemocą wywalczyć sobie wolności — ten rewolwer zmusił do uległości silniejszych od pani...

Monsieur Sarraut opuszcza pokój i zatrząskuje za sobą drzwi. Pani Henny słyszy zgrzyt klucza. Zostaje przy drzwiach, sama jedna, opuszczona i zrezygnowana. Zaczyna nad słuchiwac, ale jej uszu nie dochodzi żaden dźwięk. Wokoło panuje martwa cisza.

Gdzie się teraz znalazła? Czego chce od niej ten mężczyzna? W jakim celu sprowadził ją tutaj? Dlaczego zgodziła się nato, by z nim jechać? Teraz dopiero przypomina sobie, że przybyła tu w stanie omdlenia, przed jej oczyma powoli budzą się odnowa myśli. Przypomina sobie, jak wyszła z domu, jak wsiadła do auta — ale obrazy te są wciąż zamglone, niepewne...

W jaki sposób wpadła w ten stan bezwoli, omdlenia? Nic nie piła, nie paliła papierosów, również i ten Francuz nie palił. Jakaż więc siła oczarowała jej myśl, jej wolę? Co się z nią stało? Jakiś tajemniczy niepokój owładnął ją. Wydaje się jej, że już nigdy stąd się nie wydostanie...

Ale kim jest ten tajemniczy monsieur Sarraut? Przestępca, uwodziciel kobiet?

Jej myśli przerywa zgrzyt klucza we drzwiach. Zrywa się gwałtownie.

Do pokoju wchodzi wysoka, piękna kobieta, z ironicznym uśmiechem na wargach.

— Co się stało? — myśli zdumiona pani Henny, i w oczach jej maluje się przestach — przecież to jest pan Sarraut... te same oczy, ta sama czupryna... Czemu przebrał się teraz w stroje kobiece? Tak, to jest przecież ten sam mężczyzna...

— Mam zaszczyt przedstawić się... Jestem miss Nora — rzekła spokojnym głosem młoda kobieta.

Dalszy ciąg jutro.

Za grzechy matek

Czesławowa w paru słowach opowiedziała wszystko hrabinie Laneckiej. Nie powiedziała tylko, kim byli ci dwaj panowie, z którymi Ola miała do czynienia. Nie wiedziała więc hrabina Zofja, że to właściwie jej mąż uratował Olę od napaści... ojca hrabiny.

— To też dobre ziółko z tej dziewczyny!.. Cwaniaczka i spryciara, jakich mało!.. Wiem o tem dobrze!.. — powiedziała ze złością Czesławowa.

— Jakto? Skąd?

— Kilka z moich stałych bywalczyń zna ją bardzo dobrze. Naopowiadały mi o niej różności.

— Doprawdy?

— Ależ tak!.. Ta cała Ola to podobno taka wydra, jakich mało. Może śmiało wychodzić bez...

— Już mi jej koleżanki tyle o niej nagadały, że wiem, z kim miałyśmy do czynienia. Zresztą, wystarczy wiedzieć, kim jest jej opiekunka, która ją wychowywała...

— Zna pani ją?

— Ja sama nie, ale właśnie koleżanki Oli mówiły mi, że nazywa się Mantarska i dawniej była akuszerką, taką pokątną, wie pani... Niejedna dziewczyna miała z nią do czynienia, gdy jej się przytrafiło coś takiego, co trzeba było ukryć przed światem. Ale gdy się dorobiła, wolała zmienić fach, bo podobno policja jej za bardzo już deptała po piętach. Ona jest znana z tego. Jak ona mogła wychować dziewczynę... nietrudno się domyśleć... Na pewno z tej Oli taka sama żdzira, jak jej brat, także dobry ananas...

— Jej brat? — zapytała Lanecka — przecież ona nie ma brata...

— Rodzony brat jej to on nie jest, wiadomo...

Ale wychowywali się razem i Ola całe życie uważała go za brata. Ten to jest dopiero kanciarz, jakich mało! Co mogło innego z dziewczyny wyrosnąć przy takiej przybranej matce i takim braci-szku... jak ten „piękny Jasiek”?

Teraz dopiero Zofja nagle sobie wszystko uprzytomniła. Zawołała:

— Co? Kto? Jak pani powiedziała? „Piękny Jasiek”?

— Zna hrabina na pewno tego niebieskiego ptaszka, bo przecież lubi się obracać w rozmaitych spelunkach. Musiała hrabina o nim słyszeć. Zresztą, znany też jest, jako cyklista. Na afiszach kilka razy widziałam jego nazwisko. Ściga się na Dynasach. Za kolarza tam lata...

— I on jest?..

— ...synem tej właśnie akuszerki Mantarskiej, która wychowywała Olę. Czyżby hrabina tego wszystkiego nie wiedziała?

— Chyba, że wiem... Nie miałam pojęcia tylko o tych wszystkich koligacjach...

Tysiące myśli zawirowało teraz w głowie Laneckiej. Spieszo jej było do dalszych czynów. Nie miała tu więcej nic do roboty, wyszła więc po chłodnym pożegnaniu z Czesławową.

Wiedziała dobrze, co myśleć o wartości moralnej Jasika. Obawiała się, czy przypadkiem nie nabrał jej. Im bardziej zaś myślała nad tem, tem silniej nurtowało ją przekonanie, że Jasiek skorzystał z jej poszukiwań, aby podać jej za córkę Krystyny i Alfreda pierwszą lepszą dziewczynę, jaką miał pod ręką. Ponieważ Ola była mu najbliższą, nauczył ją więc, co ma opowiedzieć. To rzekome niewiniątko jest poprosta ordynarną współniczką

cwaniaka nadwiślańskiego — „pięknego Jasika”.

Wpadła do domu, siadła do biurka i zabrała się do napisania Jasikowi listu, w którym zamierzała wyładować całą swoją wściekłość na tego andrusa. Pisała:

„Okradłeś mnie i oszukałeś haniebnie razem z Twoją zakazaną siostrzyczką”.

Tu wszakże urwała. Uspokoila szalejące nerwy. Powiedziała sobie:

— Głupia jestem, że się tak tem wszystkim przejmuję. Jasną rzeczą jest już dla mnie teraz, że ta cała Ola nie ma nic wspólnego z ową Haneczką. Nie udało mi się dokonać mej zemsty. Ale jednak tej dziewczyny z rąk nie wypuszczę. Mam na nią inny sposób. Już wiem, co zrobić. Oddam ją Krystynie i Alfredowi, jako niby odnalezioną Haneczkę. Powiem, że to ich rodzona córeczka. Gdy potem już się oboje do niej bardzo przywiążą, Krystyna, zwłaszcza, dopiero wtedy powiem, że ich nabrałam, że to jakaś pupilka pokątnej akuszerki, że całowali i pieścili nieznana nikomu przybłęde, podrzutka, znajde... a w dodatku współniczkę brudnych sprawek lotra z pod ciemnej gwiazdy — Jasika Mantarskiego. Przez ten czas zaś nie będę ustawała w poszukiwaniach prawdziwej Haneczki. I jeżeli uda mi się ją odnaleźć, wtedy tak samo zepchnę ją w otchłań rozpusty, jak to zamierzałam uczynić z Olą... Tak, to będzie najlepsze wyjście z sytuacji. Lepsze nawet, niż poprzednio. Bo będę miała zemstę podwójną. Najpierw wirynię im fałszywą Haneczkę, a potem dopiero prawdziwą Haneczkę tak oporzadzę, że dostaną w ręce już tylko szmatę, łachman ludzki, a nie córkę...

Dalszy ciąg jutro.

Luty
25
Wtorek
Cezarjusz

KRONIKA KRAKOWA

Z Teatru im. J. Słowackiego

popoł.: „Niebieski ptak“

KINA

Adria Szalony porucznik
Apollo „Becky Scharp“
Atlantide: „Odek na fraccio“
Bagatela „Sequoia“ i rewja „Kraków Hollywood“
Capitol (Podgórze): „Sabra“ i „Parada rezerwistów“
Dom Żołnierza: „Każdemu wolno kochać“
Premiów „W pogoni za szczęściem“
Sokol: „Świat należy do Ciebie“
Stella „Dzień wielkiej przygody“
Sutoka: „Na zgłiszczach szczęścia“
Świt „Noc karnawału“
Uleeh: „Koenigsmark“
Wanda: „Ewa“
Zorza: „Niedokończona symfonia“

Epilog zabójstwa w Prokocimiu

Przed sądem okręgowym karnym w Krakowie zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych Bolesław Hanschild, technik handlowy z Prokocimia, oskarżony o zastrzelenie swego szwagra, Władysława Sulikowskiego.

Według aktu oskarżenia sprawa przedstawia się następująco: Dnia 31 sierpnia ub. r. pomiędzy żoną osk. Hauschilda, a Hauschildem powstała sprzeczka o psy. Hauschildowa w pewnej chwili obraziła swego męża. Hauschild, czując się obrażony, porwał kij i począł nim bić żonę swoją.

Na pomoc pobitej wybiegli z mieszkania jej bracia Tadeusz i

Władysław Sulikowscy i ojciec Hauschildowej.

Tadeusz Sulikowski miał w ręce pędzel do białenia i uderzył nim w oczy Hauschilda i zachlapał mu twarz, zaś Władysław Sulikowski i zięć Hauschilda okładali go kijami.

Hauschild wbiegł do swego mieszkania, wyciągnął z szafki nocnej rewolwer, wybiegł na podwórze i wystrzelił w stronę Władysława Sulikowskiego.

Kula trafiła w głowę Władysława Sulikowskiego, przebijając czaszkę, skutkiem czego Sulikowski zmarł.

Na wczorajszej rozprawie osk. Hauschild do winy się nie po-

czował, bronił się tem, że chciał zastraszyć ich, a kiedy trzymał rewolwer w ręce, żona jego uderzyła go kijem po ręce w której trzymał rewolwer i rewolwer sam wypalił, trafiając w Władysława Sulikowskiego.

Sąd po przeprowadzonej rozprawie skazał osk. Hauschilda na 18 miesięcy więzienia. Na podstawie amnestji umorzono osk. połowę kary. Ponieważ osk. już od 6 miesięcy przebywa w więzieniu, więc za 3 miesiące wyjdzie na wolność.

Rozprawie przew. s.o. dr. Konołka, wot. s.o. dr. Wasilewski i Frey, osk. prok. dr. Gajewski, broni adw. dr. Stuhr.

5 groszy dziennie!
wynosi p r e n u m e r a t a
najpopularniejszego
dziennika krakowskiego

Ostatnie Wiadomości

Krakowskie

z odbiorem w Administracji.

Ważne dla posiadaczy polis austriackich

Dowiadujemy się, że w najbliższym czasie ms się rozpocząć wypłata zwaloryzowanych polis austriackich na życie.

Posiadacze polis austriackich na życie celem otrzymania należnej kwoty, muszą wykazać się kwitami, że premję asekuracyjną włącznie pod koniec roku 1918 zapłacili, a w szczególności za r. 1916, 1917, 1918.

Blizszych informacji w tej sprawie zainteresowanym członkom udziela bezpłatnie Biuro Związku Lokatorów w Krakowie, Pl. Matejki 2.

Małoletni gwałciciel

Teodozja Tryniukowa, zamieszkała w Chabach pod Równem doniosła policji, że na osobie jej 10-letniej córki Heleny, dokonał gwałtu 14-letni Paweł Samojłuk.

Policja ustaliła, że wypadek ten rzeczywiście się zdarzył i pociągnięto młodocianego gwałciciela do odpowiedzialności.

Zmasakrowane zwłoki na torze kolejowym

Obok kolonji „Mościckiego“ w Katowicach-Załężu dokonano strasznego odkrycia.

Tuż obok toru kolejowego, przechodzącego w bezpośredniej bliskości kolonji, znaleziono w okropny sposób zmasakrowane zwłoki młodego mężczyzny, który prawdopodobnie w celach samobójczych rzucił się pod przejeżdżający pociąg.

Koła pociągu odcięły samobójcy głowę, obie nogi i ręce. W samobójcy rozpoznano 19-letniego pomocnika biurowego Magistratu chorzowskiego Edmunda Barana.

Co było powodem samobójstwa nie udało się stwierdzić.

DRUKI

WSZELKIEGO
R O D Z A J U
jak czasopisma, broszury, prospekty, afisze, ulotki i t. d. wykonuje solidnie szybko i tanie

Drukarnia „Monopol“
Kraków, ul. Na Gródka 2.
Telefon 173-02.

Na krakowskim bruku...

Policja krakowska aresztowała Wiesena Wilhelma, lat 16, zam. przy ul. Paulińskiej 16, za kradzież torebki damskiej z kwotą 100 zł., na szkodę Stelli Grünbaum, zam przy ul. Krupniczej 16.

Za kratkami znalazł się również Silber Mendel, lat 34, zam. przy pl. Zgody 11, za kradzież złotego zegarka damskiego i złotego pierścionka wartości około 200 zł., z mieszkania Erny Unger przy ul. Starowiślnej 35.

Okropne samobójstwo fryzjera na ul. Starowiślnej

Wczoraj wczesnym rankiem nieliczni przechodnie byli świadkami wstrząsającego wypadku samobójczego w Krakowie, przy ul. Starowiślnej 69.

Pod tym numerem znajduje się trzypiętrowy dom, z którego nagle po otworzeniu okna dało się zauważyć jakiegoś osobnika, który nagle wszedł na parapet okna i błyskawicznym ruchem skoczył na bruk.

Niektórzy przechodnie na ten straszny widok zamykali oczy,

nie chcąc patrzeć na skutek tego samobójczego kroku.

Ułamek sekundy — a zwłoki nieszczęśliwego leżały już na bruku. Desperat leżąc, wydawał straszne jęki.

Wezwano natychmiast pogotowie, które zabrało rannego ze sobą.

Gdy go wnoszono do karetki wołał błagalnie: „Dobijcie mnie jeszcze, bo nie mam dla kogo żyć!“.

Jak się okazało, desperatem

był Adolf Aksel recte Dan, lat 38, właściciel zakładu fryzjerskiego „Emil“ przy ul. Dajwór 1. 3. Przyczyną tego kroku ma być manja prześladowcza, na jaką cierpi Aksel na tle niedawno przebytej operacji ślepej kieszki.

Aksel został przewieziony do szpitala św. Łazarza. Odnosił ciężkie rany: złamanie nóg, wstrząsu mózgu i szeregu obrażeń na całym ciele.

PIJCIE TYLKO
najlepszą i najtańszą
KAWĘ „SŁODOWĄ“
produkcji

Browaru Krakowskiego i Fabryki Przetworów Słodowych **Jana Götza**
w Krakowie, ul. Lubicz 17 — telefon 100-53

Żądać wszędzie!

Żądać wszędzie!

Murarz skazany na śmierć w Krakowie usiłował zamordować kochankę

W dniu wczorajszym odbyła się w sądzie w Podgórzu rozprawa przeciwko 38-letniemu murarzowi zam. przy ul. Łokietka 5, Golikowi Michałowi, oskarżonemu o to, że dnia 3 lutego 1927 r. w Bronowicach, groził zabiciem i poraniem siekierą swej kochance Józefie Wielebnowskiej i w tym celu przygotował siekiere w łóżku.

Wielebnowska jest rozwiedziona na swym mężem od roku 1933 i żyje z Goikiem, również żonatym, nie żyjącym z żoną, a ponieważ ma zamiar połączyć się z powrotem ze swoim mężem, do czego nie chce dopuścić Golik, wszczyła ciągle awantury z nią.

W dniu krytycznym przyszedł kochanek Golik w nocy około godziny 1-ej, wywołał awanturą, pobił Wielebnowską dotkliwie trzonem noża po głowie zadając jej ranę w okolicę prawego oka, a następnie groził jej zabiciem z siekierą w ręce, wskutek czego Wielebnowska z obawy o swe życie wraz z dwojgiem dzieci uciekła ze swego mieszkania na pole gdzie ją spotkał plutonowy Szabendorf i sprowadził ją z powrotem do

jej mieszkania. Wielebnowska obawiała się Golika, albowiem ten już był karany karą śmierci za zabójstwo zamienioną na 10-letnie więzienie w roku 1918.

Sąd po przeprowadzeniu rozprawy i przesłuchaniu świadków, zasądził Golika na karę aresztu przez 6 miesięcy, zawieszając wykonanie kary.

Oskarżonego bronił adw. dr. Pleszowski.

Zniżka do kin: „Adria“, „Atlantico“, „Świt“
lub „Bagatela“.
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich“
Ważna tylko w dniu 24 lutego 1936 r.

Zaprenumeruj jeszcze dzisiaj

najpopularniejszy dziennik krakowski

„Ostatnie Wiadomości Krakowskie“

Prenumerata miesięczna:

zł. 1.50 z odbiorem w Adm.

zł. 1.95 z dostawą do domu

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ul. Na Gródka 2. — Telefon Nr. 173-02

Radjo krakowskie

Wtorek, 25 lutego 1936 r.

Godz. 6.30 „Kiedy ranne wstają zorze“ 6.34 Gimnastyka, 8 Audycja dla szkół, 11.57 Sygnał czasu, 12 Hejnał 12.03 dziennik południowy 12.30 Koncert 13.35 Chwilka gospodarstwa domowego 13.35 Z rynku pracy 15.15 Wiad. o ekarpacie polskim 16.15 Rocznik skrzypcowy 16.45 Cała Polska śpiewa 17.00 Odczyt 17.15 Słuchowisko 19.55 Pogadanka 20.00 Monologi 20.10 Koncert symf. 20.35 dziennik wiecy. 20.55 Obrazki z Polski współczesnej 21 00 Jak się bawiono w karnawale 30 lat temu 21.40 „pożegnanie karnawału 23.00 Wiadom. meteor.

Nocny dyżur aptek.

Apteka pod Złotym Słoniem Grodzka 22, pod Jagiellą Pl. Matejki 3, Nowowiejska Wybickiego 1, pod Trzemb-Gwiazdami Rakowiecka 21. Sterabcha Dietla 36.

Podgórze: Apteka pod Orłem, Plac Zgody 18.

Lokale restauracyjne a ochrona lokatorów

Centrala stowarzyszeń restauratorów R. P. złożyła obszernie umotywowane memorjały w ministerstwie skarbu, przemysłu i handlu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości oraz międzyministerjalnej komisji gospodarczej i Związku izb przemysłowo-handlowych w sprawie wyjęcia lokali restauracyjnych z pod ustawy o ochronie lokatorów.

W memorjałach tych prosi Centrala o utrzymanie ochrony lokatorów dla zakładów restauracyjnych, a jeśli to jest niemożliwe, o wprowadzenie dodatkowego przepisu do dekretu z dn. 14 listopada 1935 r., moją którego zakłady restauracyjne korzystałyby z ochrony lokatorów do 30 września 1940 r., a nie, jak postanawia dekret do 30 września 1937 r.

7 lat więzienia za otrucie syna.

Oskarżony pobił kochankę w sądzie.

Przed sądem przysięgłych w Krakowie zapadł wczoraj wyrok na Józefa Chrzaścika, ślusarza z Chrzanowa.

Chrzaścik oskarżony był o otrucie swego 3-miesięcznego syna Stanisława Spyry, któremu dał do wypicia esencji octową. Ponadto Chrzaścik oskarżony był o zmuszenie Julji Spyrównej pod groźbą zabicia do zaniechania zawiadomienia policji o popełnionem morderstwie.

Po przeprowadzonej rozprawie sąd skazał osk. Chrzaścika na 7 lat więzienia.

W czasie odprowadzenia osk. Chrzaścika do więzienia, tenże natknął się na korytarzu na swą kochankę Spyrównę i uderzył ją silnie w twarz.

Spyrówna utraciwszy przytomność upadła na ziemię, a osk. Chrzaścika skutego w kajdany odstawiono do więzienia.

Rozprawie przewodniczył s.o. dr. Kurzer, wot. s.o. dr. Kronenberg i dr. Zacharski, bronił adw. dr. Aleksandrowicz.